

Naslov originala Diana Palmer RELUCTANT FATHER

KOCKA JE BAČENA

Blejk Donovan nije znao šta ga je više zaprepastilo — crnokosa, nenasmejana devojčica pred njegovim vratima ili vest da je ona njegova kćerka.

Blejkove zefene oči su se smračile. Dan mu je ionako loše počeo i sad mu je samo još ovo nedostajalo. Advokat, koji mu je saopštio vest, približio se devojčici.

Blejk je povukao prste kroz svoju gustu, crnu, neurednu kosu. Posmatrao je dete. Njegova kćerka? Na njegovom namrštenom lieu više je upadao u oči grubi ožiljak i izgledao je pomalo zastrašujuće.

— Ne sviđa mi se — promrmljala je devojčica i pribila se uz advokata. Imala je zelene oči, što je Blejk odmah primetio, i isturene jagodice, kao i on.

— No, Saro — visoki čovek sa naočarima pročistio je grlo.

— Ne smemo biti nevaljali.

— Mene je žena napustila pre pet godina — rekao je Blejk hladno. — Otišla je sa nekim naftašem iz Lujzijane i odonda je nisam video niti bilo šta čuo o njoj.

- Ako bih samo mogao da uđem, gospodine Donovanе . . .

On pređe preko advokatove molbe.

— Živeli smo zajedno samo mesec dana, dok ona nije otkrila da ja imam pravne zavrzlane. Ona se izvukla i pobjegla sa novim ljubavnikom.

Na licu mu se pojavio samouveren osmeh. - Nije očekivala da ću se izvući. Ali jesam. Advokat je diskretno pogledao elegantnu terasu sa stubovima, brižljivo negovanu baštu i „mercedes" pred garažom, Čuo je o bogatstvu Donovanovih i o parnicama koje je Bejls Donovan vodio protiv gramzivih rodaka posle ujakove smrti.

— Problem je, vidite — nastavio je advokat, zabrinuto gledajući devojčicu — u tome što je vaša bivša žena poginula u avionskoj nesreći početkom ovog meseca. Njen drugi muž nije hteo da preuzme odgovornost za dete. Sara nema nikoga drugog. Roditelji vaše žene bili su već sredovečni kad se ona rodila, a nije imala ni braće ni sestara. Cela porodica se ugasila. A Sara je vaše dete.

Blejk je gotovo ljutito posmatrao devojčicu. Nije hteo ni Ninine slike da sačuva, da ga ne podsećaju kakva je budala bio, a evo sad su rnu doveli njeno dete i očekuju da se on brine o njemu.

— Nemam ja mesta u životu za dete — rekao je, proklinjući preokret sudbine. — Mogu je valjda, staviti u neki dom . . .

Odjednom je zastao. Dete je počelo da plače, ali nije davalo glasa od sebe. Imala je prkosan izraz na licu, a iz zelenih očiju kotrljale su joj krupne suze. Taj prizor bio je dirljiv i bolan, kao da je dete bilo suviše ponosno da plače pred neprijateljem.

Blejka je obuzela navala osećanja. Njegova majka umrla je ubrzo pošto se rodio. Ona mje bila naročito čedna, prema pričanju njegovog ujaka, apravo, sve sto je o njoj znao bilo je ono što mu je ujak pričao. On ga je usvojio i odgajio. Ni njega niko nije hteo, kao ni Saru, bio je suvišna osoba. Nije znao ni ko mu je otac, a da nije bilo ujaka ne bi imao ni ime. Nedostatak ljubavi i sigurnosti u detinjstvu ugušili su sva osećanja u njemu, a to bi i Saru zadesilo ako je niko ne bi zaštitio.

Posmatrao je dete trudeći se da savlada svoja osećanja. Ali bio je i dalje nepoverljiv.

— Kako da znam da je moje dete? — upitao je advokata.

— Ima vasu krvnu grupu. Drugi muž vaše žene ima potpuno drugačiju krvnu grupu. Kao što znate, test može da pokaže samo ko nije otac.

Blejk zausti da kaže da bi se moglo posumnjati u još desetak Nininih ljubavnika, ali onda se setio da se ona za njega udala zbog bogatstva koje je uskoro trebalo da mu pripadne, a bila je suvise lukava da se upušta u avanture u takvoj situaciji. Pošlo je saznala kroz šta sve treba da se prođe da bi se to bogatstvo steklo, nije želela da se pročuje da je već u drugom stanju.

— Zašto mi nije rekla? — upitao je Blejk hladno.

— Htela je da njen drugi muž misii da je dete njegovo. Tek kad je umrla pronađena je Sarina krštenica gde je upisano vaše ime. Koliko znam, njen drugi brak se još tada ljuljao. Naravno, sve to možete proveriti.

— Naravno.

Blejkov pogled bio je uperen u devojčicino lice.

— Kako se ono zove? Sara?

— Tako je. Sara Džejn.

Blejk se okrenuo.

— Uvedite je unutra. Gospođa Džekson ce je nahraniti, a ja ću joj naći neku dadilju.

Tako je na brzinu odlučio da zadrži dete. Ali, on je celog života rešavao stvari na brzirnu. Kada je ujak pokušavao da ga nagovori da se oženi Meredith Kalun, on se odmah oženio Ninom. Kao poslednji pokušaj da ga ubedi, ujak je ostavio Meredith dvadesetinu nasleđa. To je samo pogoršalo stvari. Blejk je ismejao pred celom porodicom koja se okupila na

otvaranju testamenta, zagrlivši Ninu, i rekao im da bi se radije odrekao nasljedstva i jedne noge nego što bi se oženio mršavom i neprivlačnom ženotn kao što je Meredith. On će se oženiti Ninom,, a Meredith, što se njega tiče, može da radi sa svojim delom nasljedstva šta god hoće.

Srce mu je bilo kao olovo u grudima kad se setio tih grubih reči koje je tada uputio Meredith. Nije ni trepnula, ali video je da se nešto ugasio u njenim sivim očima. Dostojanstveno je izišla iz sobe, osecajući težinu svih pogleda upretilih u njena leđa. To je stvarno bilo neprijatno. Kasnije je došla da mu ponudi svoj deo nasljedstva, a njega je opet nervirala neka požuda u njenim biedim očima. Uznemirila ga je i on je grubo poljubio i rekao joj neke stvari koje su je naterale da pobegne. To je najviše zažalio. Hteo je da se oženi Ninom, ali uprkos onome što je osećao, Meredith mu je uvtk bila trn u oku. Nije hteo da je povredi, samo je želeo da ode. E, pa otišla je. A on je odoncia nije video. Postala je siavni pisac zabavnin romana, od kojih je jedan adaptiran i za televiziju. Tih dana svuda je viđao njene romane. Kao Meredith, i oni su ga proganjali iz dana u dan.

Tek kad ga je Nina napustila saznao je zašto je Meredith nestala. Bila je zaijubijena u njega, rekao mu je advokat, pruiivši rnu dokumenta o nasledsivu da potpiše. Njegov ujak je to znao i nadao se da će Blejk uvideti da je ona dobra prilika.

Blejku je živo ostao u sećanju dan kad je prvi put osetio strast prema Meredith. To ih je zapanjilo oboje. Njegov ujak ušao je na vreme u štalu da prekine ono što se mogio tragično završiti. Blejk je izgubio kontrolu nad sobom i preplašio je Meredith, iako mu se u početku nezno prepustila, tako da nije opazio njen strah sve dok nije čuo zvuk kola koja se približavaju. To ga je osvestiio. Ni slepcu ne bi promakla privlačnost Meredithinih poluotvorenih usana, zarumenjenost njenih obraza i drhtavo telo. Verovatno je tada starcu došla ona ideja o nasledstvu.

Kakva ironija, pomisiio je Biejk. Ono što je u životu najviše želeo bilo je samo malo ljubavi. Majčinu ljubav nikad nije imao. Oca nije poznavao. Ujak, koji se veoma brinuo o njemu bio je samo poslovni čovek zainteresovan za opstanak svoga carstva kroz Blejka. Zapravo se oženio Ninom zato što mu je laskala i zakljinjala se kako ga voli. Sada je shvatao da je ona volela samo njegov novac. Čim je videla da postoji mogućnost

da se taj novac izgubi, napustila ga je. Ali Meredith ga je stvarno volela, a on je bio okrutan prema njoj. To ga je proganjalo sve ove godine — da je povredio jedino biće koje je ikada želelo da ga voli.

Mereditin otac je radio za Blejkovog ujaka, ali bili su i dobri prijatelji. Ujak Den je bio Meredithin kum, a kad je odrasla i izrazila želju da napiše istoriju svoga mesta za školske novine, ujak Den joj je ostavio na raspolaganje svoju biblioteku i sedeo je s njom satima pričajući joj priče o starim danima. Meredith ga je slušala sa pažnjom, njene velike oči izgledale su još veće, u Blejk je sve to ljubomorno posmatrao i pitao se zašto njemu ujak nikad ne posveti takvu pažnju. Blejk mu je bio koristan, ali Meredith je voleo. Blejk je osećao da mu je ona uzurpirala jedino mesto koje je u životu imao. Nije bilo samo to u pitanju. Znao je da su Meredithini roditelji siromašni, i često se pitao zašto se ona vrzma oko kuće Donovanovih. Bio je uveren da nikome ne treba verovati. Bilo je suviše kasno kad je otkrio da ona dolazi zbog njega. Istina ga je bolela kao kopanje po staroj rani.

Neupadljiva Meredith, sa bledosivim očima i ravnom, crnom kosom. Njegov ujak je voleo, a Blejk je prezirao, pogotovo posle onoga u štali. Ali ispod tog ogorčenja u njemu je rasla želja za Meredith, a ona ga je dovođila do besa koji je dostigao vrhunac onog dana kada su čitali testament. Nini je dao reč da će se oženiti njom i kao džentlmen nije mogao da povuče reč. Ali želeo je Meredith. Da, godinama je želeo.

Zbog toga ga je zaprepastilo otkriće daga mlada, stidljiva Meredith voli. Nije vredelo što se sećao kako je vređao lično i pred drugima. To nije preboleo još od onog dana otkako je otputovala u Teksas ne pozdravivši se ni sa njim. Dva puta je otišao da je traži kad je njeno imee počelo da se pojaviljuje na koricama romana. Ali bolje je da prošlost ostane prošlost, zaključio je na kraju. Ionako nije imao ništa da joj ponudi. Nina je uništila sve poverenje u njemu. On više nema šta da da - nikome.

Odvratio je misli od prošlosti i pogledao dete. Ona je pomalo uplašeno posmatrala advokata koji je upravo odlazio sa izrazom olakšanja na licu. Sara je sedela na ivici fotelje stiskajući usne. U očima joj se ogledao strah, aii pokušavala je

da ga sakrije od tog hladnog, okrutnog čoveka za koga su rekli da joj je otac.

Blejk je seo prekoputa nje, svestan da u tim farmerkama i izlizanoj košulji ne izgleda baš kao bogataš. Upravo je bio na pašnjaku i pomagao oko stoke, jer mu se tako htelo. Fizički rad ga je opuštao i smirivao posle napornog sastanka kojem je prisustvovao ovog jutra u sedištu svoje kompanije u Oklahoma Sitiju.

— Znači, ti si Sara — rekao je. Bio je nespretno sa decom i pitao se kako će se sa njom snaći. Ali imam je njegove oči i nije mogao da je prepusti nekim nepoznatim ljudima. Čak ni ako su izgledi da je njegova kćerka jedan prema milion.

Sara je podigla glavu, a zatim skrenula pogled. Advokat je rekao da ima skoro četiri godine, ali izgledala je neverovatno zrela. Ponašala se kao da se nikad nije družila sa drugom decom. Verovatno i nije. Nije mogao da zamisli Ninu kako zabavlja decu, ali to mu nije palo, na pamet kada je izgubio glavu i oženio se njom. Čudno kako je bilo lako zamisliti Meredith Kalun sa malim devojkicama na krilu, kako se igra s njima ili bere sa njima bele rade na livadi...

Mora da prestane da razmišlja o Meredithu rekao je samom sebi odlučno. Nije želeo čak ni ako je postojala šansa da se ona ikad vrati u Džeks Korner u Oklahomi. A znao je bez sumnje da ona ne želi njega.

- Ja tebe ne volim – rekla je Sara, premeštajući se po fotelji i gledajući okolo. – I neću da živim ovde.

Gledala je Blejka pravo u oči. On joj uzvрати pogled.

- Ni ja baš nisam lud zatim, ali izgleda da nemamo izbor.

Ona isturi donju usnu i na momenat je izgledala baš kao on.

— Kladim se da nemaš ni mačku.

— Naopako — progundao je — mrzim mačke.

Ona je uzdahnula rezignirano i neobično za svoje godine.

— Mama se neće vratiti. Ona me nije volela. Ni ti me ne voliš. Baš me briga. Ti nisi moj pravi tata, Blejk je uzdahnuo.

- Mora da jesam. Dovoljno ličiš na mene.

— Ti si gadan.

On se namrštio.

- Pa ni ti nisi baš neka lepotica.

— Ružno pačee se pretvara u labuda — rekla je zamišljeno. Umotavala je ruke u haljinu. Tada je prvi put primetio da je stara i pohabana, a čipka je bila iskidana. Namrštio se.

— Gde si ti stanovala? — upitao je.

— Mama me je ostavila sa tata Bredom, ali on je morao mngo da izlazi, pa se gospođa Smeers brinula o meni. Ona kaže da su deca užasna i da ih treba držati u kavezima. Ja sam plakala kad je mama otišla, a ona me je zaključala i rekla da će me ostaviti tamo ako ne prestanem da plačem.

Donja usna joj je drhtala, ali nije plakala.

— Onda sam pobegla od kuće. Ali nije došao. da me traži, pa sam se vratila. Gospođa Smeders je bila stvarno besna, ali tata Bred je rekao da ga se to ne tiče, pošto nisam njegovo pravo dete.

Blejk je mogao da zamisli da „tata Bred“ baš nije bio oduševljen kad je saznao da je dete koje je prihvatio kao svoje zaopravo tuđe, ali kriviti dete za to bilo je stvarno okrutno.

Zavalio se u fotelju i razmišljao šta da radi sa svojom gošćom. Nije umeo s decom, a ovo jedno mu se već činilo kao gomila. Bila je drska i raspoložena za svađu i on je već predosećao nevolje.

Gospođaa Džekson je ušla u sobu da vidi da li je potrebna Blejku i zastala je kao ukopana. Bila je usedelica od pedeset pet godina, seda i naizgled stidljiva onima koji je ne poznaju. Bila je naviknuta na samačka domaćinstva i zaprepastila se kad je videla dete kako sedi pored njenog gazde.

— Ko je to? — upitala je, ne želeći da konkretnije formuliše pitanje.

Sara je pogledala i uzdahnula, kao da hoće da kaže „evo još jedna namrgođena!“ Blejk seskoro naglas nasmejao kada je video izraz na detetovom licu

- Ovo je Ejmi Džekson - rekao je Sari, predstavljajući ih.

- Gospođo Džekson, Sara Džejn je moja kćerka

Gospođa Džekson se nije onesvestila, aii je postala za nijansu crvenija.

— Ua, teško je ne primetiti — rekla je, upoređujući njihova lica. — Zar joj majka nije ovde? — upitala je, kao da očekuje da se Nina tu stvori.

— Nina je mrtva — rekao je Blejk, bez ikakvog posebnog osećanja. Nina je ubila u njemu sva osećanja jos davno.

— O, žao mi je — rekla je gospođa Džekson, trljajući ruke o kecelju, tek da bi nesto radila sa njima. — Možda bi htela malo mleda i kolača? - upitala je sa oklevanjem

— Da, to bi bilo dobro, Saro? — upitao je Blejk kraće nego što je želeo. Sara se zagledala u tepih.

— Mrviću na pod — rekla je, odmahnuvši glavom. — Gospođa Smeders kaže da deca treba da ližu hranu sa kuhinjskog poda zato što su aljkava.

Gospođi Džekson je bilo neprijatno, a Blejk je duboko uzdahnuo.

— Možeš da mrviš po podu. niko neće vikati na tebe.

— Počistiću ja mrve, mje mi teško — rekla je gospo]a Džekson neuverljivo. — Hoćeš li kola;a?

— Ho'u, hvala.

Starija žena je kratko klimnuja glavom i otišla po kolače.

— Ovde je isto kao kod kuće — promrmljala je Sara. — Niko se ne smeje.

Blejk je osetio sažaljenje prema detetu koje je stalno bilo prepušteno kućepaziteljama, koje se nisu baš naročito starale da njoj bude dobro. To, očigledno, nije počelo kada je njen očuh otkrio da je ona Blejkovo dete. Postavio joj je pitanje koje mu je stajno prolazilo kroz glavu.

— Zar tvoja majka nije bila sa tobom?

— Mama je bila zauzeta — rekla je Sara. — Rekla mi je da moram da budem sa gospodom Smeders i da moram da radim sve što mi ona kaže.

— Zar nije ni povremeno bila kod kuće?

— Ona i tata — Sara napravi grimasu i ispravi se — moj drugi tata, uglavnom su vikali jedno na drugo. Onda je ona otišla, a i on isto.

Ovakav razgovor ih nikud nije vodio i Blejk je počeo da se nervozno šeta po sobi sa rukama u džepovima. Sara ga je posmatrala.

— Ala si velik! — rekla je.

— Ala si ti mala — odvratio je on.

— Porašću — obećala je. — Da li imaš konja?

— Imam nekoliko.

Rara se razvedrila.

— Onda mogu da jašem konja!

— Ne, na mom ranču ne možeš.

Sara ga je prostrelila zelenim očima.

— Mogu ako hocu. Mogu da jašem bilo kakvog konja.

On je kleknuo pored nje i pogledao je u oči.

— Ne! — rekao je tvrdo. — Ovo je moja kuća i radićeš šta ti ja kažem. Jasno?

Sara je oklevala neko vreme.

— Jasno — rekla je namršteno.

— I nemoj da mi se mrštiš. Do đavola, ja stvarno ne znam t decom!

— Kod đavola ldeš kad si nevaljao. Neka mamina drugarica je stalno pričala o njemu i sve je terala u . . .

— Saro! — zauriao je Blejk, zaprepašćen što dete njenih godina priča o takvim stvarima.

— A da li imaš krave? — nastaviie je Sara da ispituje.

— Imam. — progundao je. — Koja je to mamma drugarica koristila takav rečnik pred tobom?

— Samo Trudi — rekla je.

Tada se na vratima pojavila gospođa Džekson sa mlekom i kolačima za Saru i kafom za Blejka.

— I ja volim kafu — rekla je Sara. — Mama mi je dala da je pijem sa njom u krevetu kad nije mogla da se probudi.

— U to ne sumnjam — rekao je Blejk. — Ali ovde je nećeš piti. Kafa nije dobra za decu.

— Piću kafu ako mi se bude pila — insistirala je Sara, trpajući u usta kolače kao da danima nije jela.

Blejk je bespomoćno pogledao gospodu Džekson.

— Samo probajte da pobegnute, pratiću vas do Aljaske i dovući nazad.

— Ja da odem? Sad kad postaje zanimljivo? — gospođa Džekson je odmahnula glavom.

— Saro, kad si poslednji put jeia? — upitac je Blejk devojčicu koja nije ispuštala iz ruku tanjir sa kolačima.

— Večerala sam — rekla je Sara. — A onda smo došli ovamo.

— Nisi ni doručkovala ni ručala? — upitac je Blejk u neverici.

Sara je odmahnula glavom.

— Baš su dobri ovi kolači.

— Mora biti, ako nisi jela ceo dan. Moraćete nam danas rano spremi večeru, gospođu Džekson. Biće joj muka od ovoga.

— U redu. A šta ćemo za odeću, zar advokat nije ništa doneo?

— Nije. Sutra ćete je vi povesti u grad u kupovinu.

— Ja? — gospođa Džekson je upitala zaprepašćeno

— Pa, nek mora da se žrtvuje. a ja sam gazda — odgovorio je Blejk kratko.

Na licu gospođe Džekson ogledalo se nezadovoljstvo.

— Ja ne znam ništa o dečjoj odeći.

— Odvedite je u butik gospođe Donaldson. Tamo King Rouper i Elisa oblače svoju devojčicu. Čuo sam da se King žali na cene, ali to za nas neće biti problem.

Gospođa Džekson je poslušno klimnula glavom, htela je da ode.

— Čekajte! — zaustavio je Blejk. — Donesite mi novine, hoću da vidim da li nam je izašao oglas.

— Namerno vam nisam donela, nisam htela da vas uznemiravam - odgovorila je s oklevanjem gospođa Džekson.

- Nedeljne novine da me uznemire? Ma o čemu vi pričate, donesite mi ih odmah!

— U redu! Sami ste to tražiii.

Gospođa Džekson je izvadila novine iz fioke.

— Evo vam, samo da se ja udajdm pre eksplozije.

Blejk pogleda na naslovnu stranu i ugleda lice koje ga je godinama proganjalo.

Merediit Kalun. Samo to više nije bila ona neugledna mršava Meredith Kalun. Njena smeđa kosa bila je skupljena u elegantnu punđu, a lepo lice sa ozbiljnim, sivim očima moglo je stajati na naslovnoj strani bilo kojeg časopisa. Bila jo diskretno našminkana i obučena u svetli blejzer i bluzu pastelnih boja. Izgledala je upadljivo lepo, ali istovremeno toplo i nežno.

Blejkov pogled se spusti na naslov. „Spisateljica Meredith Kalun deli autograme u Blejkerovoj knjižari". Zatim preleti na brzinu ono što je već znao o njenoj najnovijoj knjizi „Izbori". Radilo se o muškarcu i ženi koji istovremeno pokušavaju da odgaje dete i da napreduju u karijeri. Potajno jo Blejk čitao sve Meredithine knjige, nadajući se da će u njima naći neki trag prošlosti. Ali uzalud. Baš kao za inat, nije mogao da nađe nijednu svoju osobinu u Meredithinim junacima, kao da je osećala da on to čita i da bi to odalo njena osećanja

— Što je lepa ova teta — rekla je Sara, na čije je prisustvo Blejk potpuno zaboravio. — K . . . nj . . . i — knjiga! — rekla je ponosno, nasumce izabravši reč iz članka.

— Baš tako A ovo?

Blejk uperi prstom na ime.

— M . . . e . . . r — Mercedes! — rekla je.

Bleik se blago nasmešio.

— Meredit — ispravio je. — Tako se zove. Ona je pisac.

— Ja sam imala knjigu o Zlatokosi i tri medveda. Je li ona to napisala?

— Ne. Ona piše knjige za velike devojčice. Hajde, pojedi te koleče. Pa onda možeš da gledaš televizijski program.

— Ja volim da gledam Mapet šou i Ulicu Sezam — rekla je.

— Dobro, samo jedi — naredio je Bleik izlazeći iz sobe. Kafu nije ni pogledao, na nesrcću, jer je Sara otkrila i krenula da se posluži dok je on telefonirao. Od njenog vriska ispustio je slušačicu usred rečenice u sobi.

Sara je bila skroz polivena kafom i vriskala je iz sve snage. Mrlje od kafe bile su i na tepihu i na fotelji.

— Jesam li ti rekao da se kloniš kafe! — rekao je Blejk ljutito, pošto je kleknuo da vidi da li se ispekla.

— Htela sam malo. Sad sam isprljala moju lepu haljinu.

— Na žalost, ne samo to. Kad kažem ne, onda je to ne, razumeš li, Saro Džejn Donovan?

Sara je od iznsnađenja prestala da plače.

— Tako se sad zovem? — upitala je.

— Tako si se oduvek zvala — odgovorio je. — I ti si Donovan. Ovo je tvoja kuća.

Sara je podigla džezvu i stavila je na sto.

— Dobro, počistiću ja ovo. Mama me je uvek terala da čistim iza sebe.

— To je suviše za tebe, mala. Pitam se samo u šta ćemo te obući dok se ovo ne opere.

Gospođa Džekson se pojavila na vratima i odmah se uhvatila za glavu

— Brzo, očistite ovo — rekao je Blejk.

Ona je neprestano gundala.

Uskoro je tepih bio očišćen, a Sara umotana u peškir. Blejk se povukao u svoju sobu i ostavio gospođu Džekson sa Sarom bez ikakve griže savesti. Znao je da će ga odsada retko ostavljati na miru.

Nije bio siguran da će mu se uloga oca dopasti. To je bila potpuno nova odgovornost, a kćerka je nasledila njegovu tvrdoglavost. Neće biti lako s njom. Ni gospođa Džekson nije znala s decom više nego on. Ali nije hteo da je pošalje u obdanište. Osećao je neku vezanost za to dete, ali, s druge strane, nije znao kako će živeti s njom.

Iznad svega toga stajao je sad još jedan problem. Meredith Kalun dolazi u Džeks Korner i ostaće mesec dana, kako kaže u novinama. Za to vreme će je sigurno videti, a bojava se da dira u stare rane. Pitao se da li i ona tako oseća, ili je u svojoj slavi i bogatstvu zaboravila na sve to. Ipak je hteo da je vidi, čak i ako ga još uvek mrzi.

II

Blejk i gospođa Džekson obično su u tišini večerali. Sada su morali da se odviknu od toga. Sara Džejn je bila neumorna u pitanjima. Na svaki Blejkov odgovor nadovezivalo se novo pitanje. Gospođa Džekson je pokušala da je učutka, ali Sara Džejn je samo postala još glaanija. Blejk je onda uzeo u naručje i odneo u krevet.

- Ti mene ne voliš - rekla je Sara.

Blejk je gotovo prasnuo, ali nije hteo da ukroti Sarinu ponosnu ćud. Trebaće joj kad noraste.

- Ne poznajem te — odgovorio je razumno. — Ni ti mene ne poznaješ. Ljudi ne mogu tek tako da se sprijatelje za pet minuta. Treba nam vremena

Sara je razmišljala o tom dok ga je posmatrala.

- Ti ne mrziš decu, je li? — upitala je napokon.

- Ne mrzim decu — odgovorio je. — Ali nisam naviknut na njih. Dugo sam bio sam.

- Je si li voleo moju mamu?

Na to pitanje bio je teško odgovoriti.

- Mislio sam da je lepa. Hteo sam da se oženiti s njom.

- Ona mene nije volela — poveri mu se Sara. - Da li stvarno mogu da ostanem ovde? Ne moram da se vratim kod tata Breda?

- Ne moraš. Moraćemo malo da se privikavamo, ali na kraju ćemo se slagati, Sara.

- Ja se bojim mraka — priznala je.

— Ostavićemo lampu upaljenu I

.— Šta ako dode Babaroga?

— Ja ću je ubiti, naravno.

Sara se prvi put nasmešila.

— Dobro.

Posmatrala ga je neko vreme.

— Imaš ožiljak na licu.

— Imam, pa šta.

Blejk već dugo nije bio osetljiv na to, ali nije hteo detetu da priča kako je dobio ožiljak. Poželeo je Sari laku noć i izišao iz sobe. Nije je m poljubio to bi mu izgledalo čudno. Ali Sara kao da to nije ni očekivala. Sutra će je ostaviti gospođi Džekson, ne može da propusti važan sastanak zbog detet<.

Džeks Korner je bio neveliki oklahomski gradić. Blejkova kancelarija nalazila se u novom poslovnom centru i bila je moderna i prostrana. Diskusija o finansiranju novog projekta nije se još privela kraju kad je sekretarica pozvala Blejka.

— Dejzi, rekao sam vam da me ne uznemiravate osim ako nije nešto hitno.

— Vaša kućepaziteljka vas zove telefonom. Izgleda da je hitno.

Blejk napusti prostoriju i ljutito dohvati slušalicu.

— Dobro, šta je sad, Ejmi? — upitao je kratko.

— Dajem otkaz!

— Nemojte, molim vas, bar dok ne počne da izlazi sa momcima!

Ne mogu toliko da čekam. Slušajte ovo.

Blejk je čuo Sarino urlanje.

- Gde se nalazite? — upitao je hladnokrvno.

— U radnji Meg Donaldson. Nisam htela da joj kupim neku haljinu i sad vrišti već pet minuta.

Blejk je video da ne može s njima da izađe na kraj.

— Dobro. dolazim odmah. Dejzi, kaži im da nastave bez mene. Moram da sredim nešto u gradu.

Zalupio je vratima proklinjući i očinstvo i nespretne kućepaziteljke. Za deset minuta našao se ispred butika. Parkirao je pored sporukog crvenog poršea i pitao se čiji bi mogao da bude.

Gospođa Džekson ga je jedva dočekala. Zatekao je Saru kako leži na podu. Lice i haljina bili su joj umrjani od suza. Kad je Blejk došao smirila se.

— Neće da mi kupi ovu sa karnerima — rekla je.

— Zašto nećete? — upitao je Blejk zapanjenu gospođu Džekson. Meg Donaidson se smeškala kraj polica sa odećom.

— Zato što je skupa — odgovorila je.

— Ja imam dovoljno novca — napomenuo je.

— Aili to joj nije zgodno za igranje u dvorištu. Trebaju joj farmerke i majice i donji veš.

— Treba mi i haljina da idem na rođendane i zabave, hoću da upoznam nove drugarice — rekla je Sara.

Blejk se sagnuo prema njoj.

— Slušaj, ja ne voim histerične ispade. Sledeći put će te gospođa Džekson istući. I to pred svima.

Tada su se otvorila vrata i dve žene su ušle u butik. Elisu Rouper bilo je iako prepoznati. Ona je bila udata za Kinga Roupera. Blejkovog prijatelja.

— Blejk! — uzviknuia ie Elisa. — Dugo te nisam videla. Šta ti i gospođa Džekson radite ovde? I ko je ovo?

— To je moja kćerka Sara Džejn. Upravo smo imali histerični napad.

— Govorte u svoje ime — rekla je gospođa Džekson. — Ja ne histerišem, siamo napuštam pos.ao koji nije za mene.

— Odlazite, gospodo Džekson? - To bi biia zgodna priča za roman.

Blejk se trgao na zvuk tog glasa. Ustao je i ugledao Meredit Kalun kako ga posmatra mirnim sivim očima. Na sebi je imala plavu haljinu i beli sako, izgledala je doterano i privlačno. Blejk oseti neprijatan bol kad je ugledao.

— Meri! — uzviknula je gospoda Džekson. — Toliko te dugo nisam videla.

Zaista je proeio mnogo godina otkako je gospoda Džekson posllednji put pravila torte i kolače za Meredit kad bi dolazila da poseti Blejkovog ujaka, koji je bio njen kum.

— I meni se čini dugo, Ejmi — odgovorila je Meredit i zagrlila je. — Uopšte ne izgledate stariji.

— Ti izgledaš — rekla je gospođa Džekson. — Odrasila si.

— I slavna — dodala je Elisa. — Bes — znate moju snahu — i Meredit išle su zajedno u razred i još uvek se druže pa je Meri sad kod Bes i Bobija.

— Aha, oni su kupiii onu kuću do mene — odgovorio je Blejk. tek da nešto kaže Nije mogao da izrazi ono što je osećao kad je ugledao Meredith. Toliko godina, toliko bola Ali što god da je ona nekad osećala orema njemu sad je potpuno nestalo, to je odmah mogao da primeti

— Da li se Nina vratila sa tvojom kćerkom? — upitala je Elisa, pokušavajući bezuspešno da skrije svoju zapanjenost.

— Nina je umrla početkom ove godine. Sara Džejn sad živi sa mnom.

Blejk se okrenuo prema detetu.

— Grozno izgledaš. Idi i umij se.

— Dođi sa mnom — rekla je Sara.

— Neću.

— Evo, ja ću — rekla je gospođa Džekson mučeničkim glasom.

— Neću s tobom — vriisnuia je Sara i slučajno se okrenula prema Meredith. — Ona piše knjige. Tata mi je rekao.,

Meredith je izdržala da ne pogleda Blejka. Posle toliko godina naučila je da maskira svoja osećanja. Da Blejk Donovan vidi u njoj tragove ranjivosti bila bi poslednja stvar koju bi dopustila.

Sara je posmatrala Meredith sa divljenjem.

— Da li ti znaš da pričaš priče?

— Pa, valjda znam — rekla je Meredith, smešeći se detetu koje je toliko ličilo na Blejka. — Crvene su ti oči, Saro. Ne smeš da plačeš.

— Ona neće da mi kupi haljinu sa karnerima i oni mene ne vole — rekla je Sara, pokazujući na Blejka i gospođu Džekson. Uхватила je Meredith za suknju i povukla je prema toaletu.

— Hajde ti da me umiješ.

— Nadam se da ti ne smeta — obratio se Blejk Meredithi prvi put otkako je ušla u bubik.

— Ne smeta mi— odgovorila je Meredith, ne gledajući ga otiišla je sa Sarom u toalet.

— Kako se promenila — rekla je gospođa Džekson Elisi. — Jedva sam je prepoznala.

— Pa, prošlo je dosta godina, znate. Sad je ona slavna žena, a ne ono dete koje nas je ostavilo. Koliko je već Sara s tobom? — obratila se Elisa Blejku.

- Od juče. Čini mi se već godinama. Valjda ću se navići na nju, ali sad mi baš nije lako.
- Samo je usamljena i uplašena. Sačekaj da se navikne i videćeš da će sve biti bolje.
- Dotle ću bankrotirati — rekao je. — Da ja izlazim sa sastanka zato što je Sara Džejn htela haljinu na karnere. .:
- Što joj ne kupiš tu haljinu, pa može da dođe na Danijelin rođendan sledeće nedelje? Bilo bi dobro da upozna decu svojeg uzrasta.
- Upropastiće ti kuću. Moju sobu je sredila za deset minuta.
- Mojoj Danijeli ne treba ni pet minuta. To je normalno.
- Neki ljudi imaju više od jednog deteta — pitam se da li su normalni — rekao je Blejk, gledajući Meredith i Saru kako izlaze iz toaleta. Elisa se nasmejala.
- Jesu. Shvatićeš i sam jednog dana,
- Vidi šta mi je Meri dala! — uzviknula je Sara oduševljeno. pružajući Blejku belu čipkanu maramicu. Zatim je dohvatila haljinu koju je toliko htela.
- Kupi mi ije, molim te.
- Blejk je odma'nnuo glavom. Sara promoni takt'iku.
- Hajde, slaže mi se uz novu maramicu!
- Blejk se nasmejao. Okrenuo se gospođi Džekson
- Zašto ste joj uopšte rekli da ne može da dobije tu haljinu?
- Zato što je skupa i ne može u njoj da se igra — rekla je.
- Trebaće joj za Danijelin rođendan — umešala se Elisa.
- Ne znam šta da radim sa ženom koja ne ume da kupi haljinu jednom malom detetu — rekao je Blejk.
- Nije to samo jedno malo dete, to je mali Donovan! — protestovala je gospođa Džekson.
- Blejk oseti neopisivo zadovoljstvo zbog tih reči. Morao je da prizna da je Sara nasledila neke njegove bolje osobine — odlučnost recimo, i dobar ukus.
- Dobro, dobićeš haljinu, Saro.
- Za to ga je Sara nagradila takvim osmehom da bi prodao svoj „mercedes" da joj kupi tu prokletu haljinu.
- Hvala ti — rekla je srećno.
- Zažalícete zbog toga — rekla je gospođa Džekson.
- Vi idite kući i kuvajte ručak — rekao je Blejk.

- Budite srećni ako danas dobijete sendvič od mene.
- Otpustiću vas! — zapretio je.
- Hvala bogu!

Blejk je pogledao gospođu Džekson i Elis, koje su se jedva susdržavale od smeha. Ali Meredithine reči nije uspeo da uhvati i njen izraz lica nije ništa odavao. Okrenula se Elisi.

— Trebalo bi da krenemo. Bes nas čeka da je odvezem kući od kozmetičarke.

— Dobro — rekla je Elisa. — Samo sačekaj da uzmem neke čarape za Danijelu.

Otišla je i ostavila Meredith i Blejka same sa njegovom kćerkom.

— Zar nije divna haljina — uzdahnula je Sara. — Izgledam kao princeza iz bajke.

— Ne baš — odgovorio je Blejk. — Trebaće ti i nove ciple i neka odeća za igranje.

— Dobro — rekla je Sara i otrčala do polica sa odećom.

— Misliš li da je normalno da toliko brinu što će obući već u tim godinama? — obratio se Blejk Meredith,

— Ne znam — odgovorila je, osećajući se nelagodno. — Nemam nekog iskustva sa decom. Idem sada ...

Blejk je uhvatio za ruku, ali ona se istrгла i pogledala ga istovremeno ljutito i blago.

— Znači, nisi zaboravila — rekao je.

— Zar si stvarno mislio da ću ikad zaboraviti? — rekla je, osmehujući se nervozno. — Zbog tebe nisam dolazila ovamo. Ne bih došla ni sada. aii već sam umorna od sakrivanja.

Blejk nije znao šta da kaže. Njena reakcija bila je neočekivana. Tražio je na njenom licu nešto što je znao da neće naći.

— Promenila si se — rekao je napokon.

— Naravno. Budi siguran da ovog puta neću trčati za tobom kao zaljubljeno kuče.

Ova aluzija na njegove optužbe prilikom otvaranja testamenta ga je zbolela.

— Hvala bogu. Mogu li to da dobijem napismeno? — upitao je, osmehnuvši se pakosno.

— Idi do đavola! — odgovorila je.

Blejk nije očekivao tako nešto od stidljive male Meredith i ostao je bez reči. Tog trenutka je dojurila Sara.

— Tata, da li mogu sve ovo da dobijem? — upitala je,

— Možeš — rekao je odsutno.
— Jesi li spremna da krenemo? — upitala je Meredith Elisu.
— Jesam. Zdravo, Blejk.
— Ali ti ne smeš da ideš! — rekla je Sara Meredith. — Ti si moja drugarica.

Meredith se nežno sagnula prema Sari.

— Sad moram da idem. Ali videćemo se opet, Saro.

Sara je uzdahnula.

— Hoćeš li sigurno doći da me posetiš?

Meredith je prebledela. Opet da ide u onu kuću gde je bila toliko ponižavana?

— Možeš doći da vidiš Danijelu, Saro — ubacila je Elisa, i Meredith tada shvati da joj je King ispričao celu priču.

— Ko je Danijela? — upitala je Šara.

— Moja kćerka. Ima četiri godine. Dogovoriću se sa tvojim tatom, pa te može dovesti do Besine kuće. Tamo je Meredith, a i ja često odlazim kod nje sa Danijelom.

— Volela bih da imam drugaricu. Hoćemo li ići tamo, tata?

Blejk je primetio da se Meredith baš ne oseća prijatno.

— Naravno da ćemo ići — rekao je, samo da je iznervira.

Meredith se okrenula. Srce joj je kucalo kao prenavijen sat.

Htela je na svaki način da izbegne da ima bilo šta sa Blejkom.

— Zdravo, Meri — rekla je Sara.

— Zdravo. Saro — rekla je Meredith, pošto je uspela da se nasmeši. Ali Blejka nije pogledala.

To ga je zbolelo. Posmatrao je kako ulazi u crveni „porše“, kao da ne veruje da ona vozi tako nešto. Teško mu je bilo da shvati koliko se Meredith promenila. Namrštio se pri pomisli da je neko već naučio tajnama ljubavi. Niko je nije ni dotaknuo pre njega, ali on je bio grub i uplašio je, mada nenamerno. Nina mu je bila prva žena, ali prvu intimnost, iako relativno čednu, doživeo je sa Meredith. Još uvek se živo sećao njenog dodira i ukusa njenih usana, a kad joj je raskopčao haljinu nije više mogao da se savlada. Uspomene su mu navirale u glavu ...

Bilo je kasno proleće tog dana pre pet godina kad je Blejk pomagao veterinaru u štali. Veterinar je upravo izlazio kad je Meredith naišla da upita Blejka gde mu je ujak. A onda je počela kiša i bili su prisiljeni ostanu u štali još neko vreme.

Blejk je požudno posmatrao Meredith u tesnoj beioj haljini. Kad se sagnula i otkrila svoje duge noge, Blejk oseti neku čudnu promenu u sebi. Imao je, doduše, Ninu, koja je bila lepa, plava i volela ga je. Ali nešto ga je neodoljivo vuklo ka Meredith. Ona je bila okrenuta leđima, ali je osetila da joj se on približava.

„Baš pljušti" rekla je neubedljivo. „Htela sam da idem kući" ali imam još neka pitanja za tvog ujaka Dena."

„Stalno se muvaš ovde u poslednje vreme", rekao je gotovo ljutito, znajući da će uskoro izgubiti kontrolu nad svojim telom.

Meredith je pocrvenela.

„On mi pomaže da pišem neke tekstove za školski list, a imam nameru da napišem i knjigu", odvratila je ona.

„Knjigu!?" zapanjio se on. „Jedva ti je dvadeset. Otkud ti ideja da si u stanju da napišeš knjigu? Nisi još ni počela da živiš.“

Ona je vrtela glavom, dok su joj se obrazi rumenili od besa, a vatra plamtela u njenim sivim očima.

„Hoćeš da se osećam kao neka guska."

Pa slučajno i izgledaš tako", primetio je on ironično. „A ja sam skoro dvanaest godina stariji od tebe", rekao je povlačeći se prema vratima, pred iznenadnom vatrom u njenim očima. To više nije bila vatra izazvana besom, već .. . Bila je to neka glad, neka snažna želja u njenim očima, želja kakvu on nikada ranije nije video, čak ni u Nininim očima. Pogotovo ne u Nininim, pomislio je. Ni jedna žena ga nije smatrala privlačnim. Imao je taj prokleti ožiljak preko lica, zahvaljujući Meredith, i to ga je činilo grubim. Njegovo arogantno ponasanje tu grubost nije ublažavalo.

Posmatrao je Meredithino lice koje je još uvek bilo blizu njegovom. Ona je sasvim sigurno bila nevina. Možda se čak nije ni poljubila ... To mu je ulilo samopouzdanje. Ako je poljubi, ona neće moći ni s kim da ga poredi.

Njegove oči počivale su neko vreme na njenim usnama, a onda, ni sam ne znajući kad i kako, uhvatio je za bradu i približio njene usne svojim.

„Blejk . . .“, prošaputala je ona, a on nije znao da li je zadrhtao od straha ili je to bio šok. Ali, nije ni bilo važno, jer prvi dodir s njenim usnama probudio je u njemu dotad nepoznatu želju.

„Ne plaši se . . . dođi...“ šaputao je ljubeći je sve žešće, sve gladni je. Čak i danas, nakon pet godina, osećao je kako mu drhtaj potresa celo telo, osećao je u svojim rukama, njene usne na svojim. Mogao je da čuje i kako kiša dobuje po krovu staje.

Blejk je bio iznenađen žestinom kojom mu je odgovorila Meredith. Poveo je do gomile sena, ne odvajajući svoje usne od njenih, držeći je čvrsto u naručju. A onda s.u im se tela pripila jedno uz drugo i on je, u magnovenju, pomislio: neka se dogodi ono što mora. Jedva je čuo njen tihi glas, jer je napolju snažno zabrujao motor automobila. To ga je potpuno osvestilo. Odvojio se od nje, još osećajući napetost u eeiom telu.

Ćutao je. Bio je u šoku. Njegov ujak je stigao u pravi čas. Tek kasnije je saznao da je ujak ipak shvatio šta se dogodilo između njega i Meredith, da je želeo da se njegovo kumče i njegov nećak vežu bračnom vezom. Aii, u tom trenutku Blejk je bio svestan jedino Meredithinih mekih usana i gotovo je pošao za njom kad je, sva zbunjena, istrčala iz staje.

Nekoliko dana kasnije njegov ujak je umro posle srčanog udara. Blejk je bio slomljen. Iznenada je osetio beskrajnu piaz- ninu i usamljenost. Meredith je bila tu, kao i njeni roditelji. Ali on je jedva primećivao od Nininih naglih i iznenadnih izliva nežnosti. A onda je pročitao testament. Ujak Den je dvadeset procenata svoje imovine ostavio Meredith. Jedini način da to dobije bio je da se oženi njome.

Blejk je dobio četrdeset devet procenata, ali su ostali rođaci imali nadzor nad trideset jednim procentom. Ako Meredith pređe na njihovu stranu, on može sve da izgubi. Nina se smejala. Blejk se još sećao kako je bila gruba prema Meredith. Ali, on je bio još gori.

Saznanje da je ujak i posle smrti želeo da ima kontrolu nad njegovim životom, užasnulo ga je.

„Da se oženim njome!“ uzviknuo je. „Tom daskom! Tom senkom od žene! Radije ću izgubiti sve nego što ću to uraditi.“ Prišao je Meredith koja je bila prebledela kad je čula

njegove reči. — Nema pogodbe. Meredith. Uzmi svoj novac i idi do đavola s njim. Ja te ne želim.

Očekivao je da ona brizne u plač i da pobjegne iz sobe, ali ona je samo strašno prebledela i zadrhtala tako snažno da je jedva stajala na nogama. Ipak, pogledala ga je nekim čudnim pogledom, okrenula se i dostojanstveno izišla. Kasnije, stideo se toga. Ostali rodaci su se takode razišli. Ostala je Nina, koja se nadala da će on ipak uspeti da dode do većine kapitala koji bi mu omogućio kontrolu. Savetovala mu je da razgovara s advokatom.

Razgovarao je. Međutim, jedini način da to postigne bio je da se oženi Meredith. Ili da opovrgne testament. I jedno i drugo bilo je nemoguće.

Bio je očajan, kad je ugledao Meredith kako ulazi na zadnja vrata da bi se pozdravila s gospodom Džekson. Bila je bleđa i neobično tiha i izgledalo je da nema nameru da se zadržava. Ali, on je stao pred nju, sprečavajući je da prođe.

„Ja ne želim taj deo nasleđstva“, rekla je ona ne gledajući ga. „Nikad ga nisam želela. Nisam znala za planove tvog ujaka, a da jesam, ne bih na to pristala.“

„Ne bi?“ hladno je upitao. „Možda si ipak želela da se udaš za bogatog čoveka. Tvoja porodica je siromašna.“

„Ima i gorih stvari od siromaštva“, tiho je odgovorila. „A oni koji se udaju zbog novca na kraju ipak bivaju otkriveni. To ćeš shvatiti jednog dana.“

„Shvatiću?“ upitao je i snažno je prodrmao. „Kako to misliš?“

„Mislim da Nina želi ono što ti imaš, a ne ono što jesi“, odgovorila je ona s osmehom.

„Nina me voli“, rekao je on.

„Ne.“

„Šta se to tebe tiče, uostalom“, uzviknuo je. „Nisam mogao nikud da mrdnem u poslednja dva meseca, a da ne naletim na tebe. Uvek si bila tu. Zar ti jedan poljubac nije bio dovoljan? Želiš li još?“

Zapravo, bilo je obratno. On je nju strahovito želeo. Prosto je osećao glad za njom, i to ga je još više razbesnelo.

Snažno je privukao sebi i žestoko poljubio, osećajući neki elektricitet. Mnogo kasnije, shvatio je da je njegovo najžešće i najlepše seksualno iskustvo upravo to s Meredith. Nepotpuno, ali prepuno neke neverovatne strasti. Nikad mu se nije dogodilo da izgubi kontrolu nad sobom kad je bio s Ninom. S

Meredit mu se to uvek dešavalo. To je bilo poput oluje, snažno i neočekivano.

Ona se tad snažno oduprla o njegove grudi, pogledala ga nekim čudnim, božanstvenim pogledom i istrčala iz kuće, ne osvrćući se.

Nekoliko dana kasnije, Blejka je pozvao advokat i uručio mu dvadeset posto deonice, ne govoreći ništa o poreklu tog novca. Nina je bila očarana i odmah ga je odvušla na venčanje.

Uvek je bila tako ljupka i tako mu se milo smešila, sve do onog trenutka kad je pozvan u sud, jer su rođaci pokrenuli parnicu protiv njega. Tad ga je napustila, misleći da se neće izvući. I tako su se razveli. Njemu je preostalo da godinama žali zbog sopstvene gluposti.

Mereditino držanje prema njemu nije ga iznenadilo. Znao je koliko je povredio, možda čak toliko da posle toga nije mogla da poveruje ni jednom muškarcu. Znao je takode da je njegov ujak imao pravo. Da se oženio s Meredith, imao bi ne samo novac već i ljubav.

Tamo niže, niz drum, u Bobovoj i Besinoj kući, Meredith je gledala neki film na videou. Pokušavala je da zaboravi svoj iznenadni susret s Blejkom.

Još je sva drhtala. Blejkov pogled, njegova tamna kosa i zelene oči, njegov ironičan osmeh oko usana, sve je to uznemirilo njeno srce. Godinama je pokušavala da ga zaboravi, izlazila je s mladićima, ali ništa nije vredelo. Nije mogla nikome da dopusti više od poljupca, a i to joj je samo stvaralo mučninu i obnavljao sećanje na Blejka. Niko je nije ljubio kao on!

Blejкова kćerka bila je veliko iznenađenje. Meredith nije znala da on ima dete, ali kako reče Elisa, izgleda da to niko nije znao. Sara Džejn je rođena slučajno, ali ako Blejk još voli Ninu onda mu je ta slučajnost pravi dar sudbine. Ali, kad joj je rekao da je Nina umrla, u njegovom glasu nije bilo nikakvih osećanja. Čudno, jer tako je bio očaran njome.

Meredit je ustala i prišla prozoru. Na stotinak metara videli su se prozori Blejkove kuće. Uzdahnula je, a oko usana joj je zaigrao ciničan osmeh. Ne smeš se zavaravati, rekla je sebi, Blejk nikada prema tebi neće osećati ništa sem prezira. Danas, doduše, nije bio neprijatan prema njoj, ali to ništa ne znači.

Sari se, međutim, svidela. To dete je imalo nesrećno detinjstvo, pomislila je Meredith.

Sara je podsetila na sopstveno detinjstvo, na siromašnu devojčicu bez braće i sestara i s roditeljima koji su prerano umrli. Bes je bila njena jedina prijateljica, takođe siromašna i usamljena. Zato su se valjda i zbližile. Kad je Bes pozvala da dođe kod nje i Boba, Meredith je rado prihvatila.

Mislila je da neće morati da susreće Blejka, mislila je da će moći da dođe u Džeks Korner i da ga ne vidi. To je bilo glupo. King i Elisa, Bes i Bobi, svi su oni znali Blejka. King je pri tom bio njegov najbolji prijatelj.

Svih ovih pet godina ona je želela da zna kako će reagovati kad prvi put bude videla Blejka. Sad je znala. I znala je da će morati da ga izbegava.

To će, naravno, biti teško, jer Sara Džejn će verovatno želeti da je ponovo vidi.

— Treba da zoveš Elisu — rekla je Sara i stala odlučno pred Blejka. — Obećala je da mogu da se igram s njenom kćerkom. Hoću da vidim i Meredith. Ona me voli — rekla je. — Ti me ne voliš.

— Objasnio sam ti — rekao je Blejk strpljivo. — Još se ne poznajemo dovoljno.

— Čak nisi ni došao kući — rekla je optužujući ga. — Ni gospođa Džekson me ne voli.

— Nije navikla na decu, Saro. Kao ni ja — rekao je, a u uglu usana pojavio mu se osmeh. — Slušaj, malecka, pokušaću da budem češće s tobom. Ali, moraš da shvatiš da imam mnogo posla. Mnogo ljudi zavisi od mene.

— Zar nećeš zvati Elisu? — bila je uporna. — Molim te! Molim te!

Shvatio je da već drži slušalicu telefona. Sara je umela da mu se uvuče pod kožu. Počeo je da se navikava na njen glas, na njene bose korake rano ujutro, na igračke po celoj kući. Možda će njih dvoje vremenom postati prijatelji. Ona je bila isto tako tvrdoglava i uporna kao i on.

Razgovarao je s Elisom i ona je bila srećna što će Sara doći u posetu. Rekla je da Bes očekuje Saru oko deset sledećeg prepodneva i da Sara tamo može da provede ceo dan.

— Mogu da ostanem ceo dan? — upitala je Sara sa srećnim osmehom na licu.

— Videćemo — odvratio je Blejk. — Zar ne bi mogla ovde da se igraš?

Sara je slegnula ramenima.

— Nemam ni lutku. Imala sam medu, ali tata Bred mi nije dao da ga ponesem ovamo.

Blejk se narmštio.

— Nemoj više tako da ga zoveš — rekao je grubo. — Nije ti on tata već ja.

Sara ga je pogledala i neko vreme nije ništa govorila.

— Mogu li da te zovem „tata“? — upitala je zaitim nesigurno.

Blejk je osetio kako mu se grlo steže.

— Meni je svejedno — rekao je nestrpljivo. Ipak, nije mu bilo svejedno. Naprotiv.

— U redu — odgovorila je ona i ot.išla u kuhinju da vidi hoće li joj gospođa Džekson dati još koji kolačić.

Blejk, se namrštio, sećajući se šta je rekla o lutkama. Sasvim je logično da se tako mala devojčica igra s lutkama, pomislio je, prekoravajući sebe. Mora pitati Elis. Ona će umeti da mu pomogne.

Sledećeg jutra Sara je sišla na doručak u novoj haljini i u novim cipelama. Blejk se jedva uzdržao da se ne smeje. Haljinu je bila obukla pogrešno, dugmad su bila raskopčana, a na nogama je imala jednu žutu i jednu ružičastu soknu. Kosa joj je bila čupava.

— Hodi ovamo da sredimo to — rekao je nežno.

— Sve je u redu — rekla je ona i začudeno ga pogledala.

— Ne, nije — rekao je i ustao. — Ne prepiri se sa mnom, mala. Ja sam stariji od tebe.

— Ne moram da te slušam, ipak — rekla je ona.

— Oh, da, moraš. Inače ...

— Inače?

— Inače ćeš ostati kod kuće danas.

Ona se nasmešila i dopustila da joj on zakopča haljinu.

— Nikad se nisam igrala s devojčicama. Mamu je to nerviralo — rekla je dok joj je on nameštao haljinu da stoji kako treba.

Blejk je ćutao, ali mogao je da zamisli koliko su deca Ninu nerviraki.

— Mogu li da ostanem ovde? — upitala je Sara iznenada.

— Nećeš me oterati, zar ne?

On se spustio pored nje i pomilovao je po kosi.

— Ne, neću te oterati — rekao je polako. — Ti si moja kćer.

— Nisi me želeo kad sam bila sasvim mala.

— Nisam ni znao da postojiš — rekao je on. — Nisam znao da imam kćer. Sad znam. Ti si Donavan i ovo je tvoja kuća. Tvoje mesto je pored mene.

— I mogu tu da živim uvek?

— U svakom slučaju dok ne porasteš — obećao je. — Nećeš početi da pičeš, zar ne? — upitao je, videvši kako joj se oči crvene.

Ona kao da se uvredila.

— Ja nikad ne plačem. Ja sam hrabra.

— Morala si da budeš — promrmljao je on, više za sebe. — A sad. ako ćemo ići, da krenemo. Moraćeš lepo da se ponašaš, inače ću reći Bes da te izgrdi.

— Meredith neće dopustiti — rekla je ona. — Ona je moja prijateljica. Imaš li ti prijatelja?

— Jednog ili dvojicu — odgovorio je.

— Igraš se s njima? — ozbiljno je upitala. — Mogu li i ja?

On se glasno nasmejao.

— Mislim da ne. Oni su odrasli.

— A odrasli se ne igraju? Hm. Ja bih volela da imam lutku.

— Kakvu?

— Lepu, sa zlatnom kosom. I medu, kao što je bio moj koji je ostao kod ta ... kod Breda. On me je uspavljivao. Ja se plašim mraka.

— Da, znam — odvratio je on i klimnuo glavom, sećajući se kako je svake noći morao da poziva u pomoć gospođu Džekson da zajedno oteraju strašila iz Sarine sobe.

— U mojoj sobi živi mnogo strašila — rekla je Sara. — Moraš svake noći da ih ubijaš, je li?

— Sve do poslednjeg.

— Ti si tako velik. Sigurno imaš sto kila.

— Ne baš.

Uhvatio je za ruku i poveo prema Besinoj kući. Osećao se tako dobro i tako prirodno s tom dečjom ručicom u svojoj.

Elisa je otvorila vrata, a iza nje je stajala ljupka plavokosa devojčica Sarinih godina.

— Ovo je Danijela, Saro. Ona se jako raduje što te je upoznala — rekla je Elisa. — Zdravo, Blejk. Uđi!

Skinuo je svoj sivi kaubojski šešir i ušao, a Sara je već otrčala u dnevnu sobu s Danijelom, koja je za sobom vukla kutiju punu igračaka, uglavnom lutaka.

— Ona nema ni jednu lutku — objasnio je Blejk, kad je video kako Sarine oči blistaju od sreće. — Nisam znao ...

— Treba ti vremena — rekla je Elisa. — Ne očekuj da ćeš sve odjednom naučiti.

— Mislim du još ništa nisam naučio — poverio joj se Blejk. — Plašim se da ne bude gruba prema Danijeli. Ona je nekad tako . . .

— Ona je jedno preplašeno dete — odgovorila je Elisa. — Vidiš li kako se lepo igraju.

— Zasad — promrmljao je Blejk.

Okrenuo se upravo kad je Meredith silazila niz stepenice. Na trenutak je zastala, a onda im je prišla.

— Bes je skuvala kafu — rekla je. Imala je na sebi svetlosivu haljinu, a kosa joj je bila puštena. Izgledala je mlađa tako. Blejka su zamalo savladaia osećanja.

— Hoćeš li ostati da popiješ kafu s nama? — upitala je Elisa.

— Svakako — odgovorio je, a pogled mu nije silazio s Meredith.

— Meredith! — uzviknula je iznenada Sara i pritrčala devojci. vešajući joj se oko vrata. — Oh, Meredith, tata me je doveo da se igram s Deni i obećao je da će mi kupiti medu i lutku . . . Oh, on je tako sladak tata ...

Blejk je stajao potpuno zbunjen i vidno uzbuđen. Ona ga je sad prvi put zvala „tata“. I nešto se pokrenulo u njemu. Nešto lepo i toplo, u njegovim grudima. Bilo je to neko potpuno novo osećanje. Nešto poput obećanja da više nikada neće biti sam.

— To je lepo, mila — rekla je Meredith. — Tako si slatka danas. Sviđa mi se tvoja nova haljina.

— Hoćeš li da se igraš s nama? — upitala je Sara.

— Volela bih — ozbiljno je rekla Meredith — ali moram u grad, imam posla u biblioteci.

— Ja sam mislila da si ovde na odmoru — rekla je Bes, ulazeći. Nosila je tacnu sa šoljama.

Meredith se osmehnula. — Moram nešto da radim — odgovorila je. — Neću se dugo zadržati.

— Mogu da te povezem — ponudio je Blejk.

Ona je prebledela. Pomislila je da ga odbije, ali Elisa i Bes su odmah u njeno ime prihvatile poziv. Prošlost je ponovo postala prisutna u Meredithinim mislima i ona je osetila strah. Sama s njim u kolima! Šta da rudi, za ime sveta!

IV

Blejk je osetio kako je nervozna dok je sedela pored njega u kolima. Ranije, on bi to već prokomentarisao na neki ironičan način, ali već odavno nije osećao nikakvu potrebu da je vređa.

— Veži se sigurnosnim pojasom — rekao je.

— Oh! — rekla je ona. — U svojim kolima se obično setim.

— Zar se nikad ne voziš s nekim? — upitao je.

— Uglavnom ne.

— Zar su tvoji prijatelji loši vozači? Ili ne voliš situaciju u kojima nisi gospodar?

— Ko tebe vozi, kad smo već j<od toga? — upitala je s hladnom mirnoćom.

— Niko — rekao je on uz grimasu.

Meredith je okrenula glavu i trudila se da posmatra predele kroz koje su se vozili.

— Sara je sve ovo ugovorila. Gnjavila me je sve dok nisam pozvao Elisu. A ti joj se sviđaš.

— I ona se meni sviđa — tiho je odgovorila. — Ona je slatko dete.

— Slatko baš i nije prava reč.

— Zar ti ne vidiš šta se krije ispod površine? Ona je preplašena.

— To kaže i Elisa. Od čega je preplašena? Od mene?

— Ne znam. Ne znam ništa o celoj situaciji i ne pitam. Samo vidim da Sara nije srećno dete, a po tome kako gleda Danijeline igračke, rekla bih da nikad u životu nije imala lutku.

— Ja sam samac — ljutito je promrmljao Blejk. — Ne znam šta treba deci. Gospode, pre samo nekoliko dana nisam ni znao da imarn dete.

Meredith se pitala zašto je Nina krila postojanje deteta od Blejka, ali to pitanje nije glasno izgovorila. Jednostavno, nije htela da pokaže bilo kakvo interesovanje za njegov život.

Neko vreme su se vozili ćuteći.

— Gospoda Džekson je jedna od tvojih najvernijih obožavateljki — rekao je on.

— Drago mi je — odvratila je Meredith.

— Pretpostavljam da ti dobro ide u životu, ako je onaj „porše“ neko merilo.

Ona se, konačno, prvi put otkako je sela u kola, okrenula prema njemu. Videla je njegov profil, njoj još uvek tako blizak njegov ožiljak preko lica i pogled joj je omekšao.

— Dobro mi je — rekla je. — Recimo da sam uspela. Zato, ako misliš da sam se vratila da bih našla bogatog muža, v raš se. Savršeno si bezbedan što se mene tiče, Blejk — rekla je hladnim tonom. — Ja sam poslednja žena na svetu od koje moraš da zazireš.

On je ćutao. Hteo je da joj kaže da je prošlost zauvek mrtva, ali znao je da ona ima mnogo razloga da bude ovako zajedljiva. To još uvek nije ništa prema onome što je on njoj učinio.

— Nisam ni mislio da si došla ovamo da u mene uperiš pištolj, Meredith — rekao je. Stigli su pred biblioteku i on je zaustavio automobil. Ona je pokušala da iziđe. — Nemoj! Hajde da još malo popričamo.

— Šta mi imamo da kažemo jedno drugom? — upitala je ona hladno. — Mi smo danas potpuno drugi ljudi. Ostavimo prošlost na miru. Ne želim da se sećam ...

— Znam — rekao je on i uzdahnuo. — Bio sam grub, zar ne?

Ona je odvratila pogled.

— Da — odgovorila je.

— Nisam tad tako mislio — rekao je on, teško uzdahnuvši. — Želeo sam te, Meredith. Zeleo sam te takvom strašću da nisam znao šta da radim. Zao mi je što sam te povredio.

— Ništa se nije dogodilo — rekla je ona ledenim glasom.

— Oh, kad bi znala ... Obećao sam Nini da ću se oženiti njome, a otkrio sam da želim tebe. Bio je to pakao.

— Ne želim da pričam o tome — rekla je ona, teško dišući. U očima joj se nazirala panika. — Ja . . . ne mogu da pričam o tome.

On se namrgodio.

— Mislio sam da me je Nina volela — rekao je nežno. — Tako je bar govorila. Mislio sam da ti želiš da iskoristiš situaciju, da želiš da ti ja budem odskočni kamen, mogućnost da izadeš iz siromaštva. Nisam znao da si bila zaljubljena u mene. To mi je rekao advokat, mnogo kasnije.

— To više nije važno. Nije bilo ni tada — rekla je ona. — Ništa se nije moglo izmeniti. Ti i Nina bi mi se samo još više rugali da ste to znali.

Cinizam u njenom glasu učinio je da se Blejk oseća još krivljim

— Nikad nisi bila sarkastična — primetio je. — Uvek si bila tako tiha i plašljiva ...

— I glupa ... — dodala je s hladnim osmehom na usnama. — Još uvek sam u nekim stvarima. Ali, ja pišem knjige koje se prodaju kao kokice i imam svoje verne čitaoce. Bogata sam i slavna. Zato mi više nije važno što nisam plavokosa seksbomba. Naučila sam da živim s onim što jesam.

— Zaista? — upitao je, zagledavši se u njene oči. — Naučila si da se skrivaš od sveta da ne bi bila povređena. Bežiš od osećanja, od bliskosti. Čak i Saru si pokušala da izbegneš ovim odlaskom u biblioteku.

— U redu, možda je i tako! — rekla je. — Sara je slatko dete, ali tvoje prisustvo mi nije neophodno. Ne želim da budem u kući dok si ti tamo.

Njegovo lice bilo je maska. Ona nije mogla da zna koliko ga je povredila. Imala je puno razloga da ga izbegava. da ga mrzi, ali on nije želeo da izbegava nju, a mržnja je bila najpogrešnija reč kad je u pitanju ono što oseća prema njoj.

— Tako, znači, Sara će platiti to što ti ne želiš da me vidiš — rekao je.

Ona ga je pogledala.

— Oh. nemoj, molim te! To ti neće proći. Sara ima tebe i gospođu Džekson.

— Sara ne voli ni mene, a ni gospođu Džekson — prekinuo je on. — Ona voli tebe. Samo o tebi priča

Ona je odmahнула glavom.

— Ne mogu — rekla je.

— Ona je mogla biti naše dete — iznenada je rekao Blejk. ~ Tvoje i moje. Zato se i jediš. zar ne?

Nije mogla da veruje da je on to rekao. Suze su počele da je peku.

— Proklet da si!

— Video sam to u tvojim očima. jutros, dok si posmatrala Saru — rekao je. — Nije lepo od mene što to spominjem, što te podsećam na ono što si želela. a nisi mogla da imaš.

Kriknula je, kao da je udario. Otvorila je vrata i naprosto izletela iz kola. Naravno, Blejk je bio u pravu. Sara je podsećala na ono što je oduvek želela i što je znala da nikada neće imati. Blejkovo dete!

Ušla je u biblioteku još suznih očiju. ne znajući ni kako će se vratiti. Blejk će otići i ona će morati da pozove Bes da dođe po nju.

Sat kasnije, smirena, pokupila je svoje stvari i pošla prema telefonskoj govornici da pozove Bes. Blejk je bio tamo, naslonjen na zid i čekao.

— Da li si spremna da pođemo? — upitao je ljubazno, kao da se ništa nije dogodilo.

Ona je buljila u njega.

— Mislila sam da si otišao.

On je slegnuo svojim širokim ramenima.

— Subota je — rekao je. — Tad obično ne radim, sem kad moram — primetio je i pažljivije je pogledao. — Da li si sad dobro?

Ona je klimnula glavom, izbegavajući njegov pogled.

— Više se to neće ponoviti, Meredith — rekao je. Nisam želeo da te uznemirim. Hajdemo!

Te večeri, kad se vratila kući, Sara je bila puna priča.

— Ja mnogo volim Meredith — rekla je odmah s vrata.

— Ona se igrala s nama. Volela bih da je ona moja mama. I da dođe da živi kod nas. Može li?

Blejk je bio potpuno zbunjen.

— Ne — rekao je. — Bolje idi da se spremiš za krevet.

— Ali, tata . . .

— Idi. Nema prepirke.

— Dobro — promrmljala je i pošla. On je gledao za njom, smpšeći se.

U nedelju Blejk je ceo dan bio uz dete. Poveo je da vidi svog novog konja. Ona je sve vreme u ruci stiskala maramicu koju joj je poklonila Meredith. U jednom trenutku ispustila je maramicu i potrčala da je dohvati. Jedan konj je u galopu

jurio baš prema njoj i Blejk je, ne razmišljajući. pojurio i zgrabio dete samo metar ispred konjskih kopita. Tek kad je čuo njene jecaje na svom ramenu, setio se jedne slične situacije pre mnogo godina, kad je isto tako spasio Meredith i zaradio onaj ožiliak na licu.

- Saro. kako smeš da ulaziš u koral gde su divlji konji?
- upitao je kad su se oboje smirili.

Oči ,su ioj još bile crvene od plača dok je stajala pred njim i drhtala.

— Samo sam htela da uzmem svoju maramicu, tata. Moju najlepšu maramicu koju mi je dala Meredith. ..

On je snažno prodrmao.

— Drugi put ni za živu glavu ne ulazi u koral kad ja nisam u blizini. .Jasno? — u'pitao je, a ona je ponovo zajecala. — Mogla si sada biti mrtva!

- Tako mi je . . . žao — rekla je isprekidanim glasom.
- I treba da ti je žao! A sad idi kući.

Ona je počela da plače.

— Ti me mrziš — rekla je. — Znam da me mrziš Vičeš na menci. Tako si grub i . . . ružan i ... ja te ne volim

— Ni ja tebe ne volim . . . sada —odvratilo je — A sad kući!

— Da li je sve u redu, gazda? — upitao je Manolo, momak iz korala, prilazeći. — Ja je čak nisam ni 'video

— Nisam ni ja dok nije bilo skoro kasno - rekao je Blejk — Nisam hteo da budem tako grub prema njoj ali mora da nauči da je koral opasno mesto. Ona će to morati da zapamti.

— Zapamtiće — rekao je Manolo i okrenuo se pre nego što je Blejk uspeo da vidi njegovo lice. Jedno dete, pomislio je momak. Njoj je potrebna nežnost, a ne grdnja.

— Odlazi! — viknula je Sara kad je te večeri ušao u njenu sobu.

On se spusio na koleno pored njenog kreveta.

— Ljuta si na mene.

— Mrzim te.

— Ja samo ne želim da ti se nešto dogodi — rekao je on strpljivo. — Konj te je mogao povrediti.

Ona je obrisala suze maramicom koju je stiskala u ruci.

— Vikao si na mene.

— Uplašio sam se — promrmljao je. — Mislio sam da neću stići na vreme.

Ona je još uvek jecala, ali pogied joj je odjednom zivnuo.

— Nisi hteo da me konj povredi?

— Naravno!

;

— Opet vičeš na mene.

On je slegnuo ramenima.

— Pa, dobro, tako radim već godinama i ne mogu da se promenim. Moraš se naviknuti na moje ponašanje — odgovorio je. — Ja ću se truditi da se uzdržavam, a ti nemoj odmah da plačeš.

— Uvek su svi vikali na mene. Aii. oni nisu vikali zato što sam mogla biti povređena. Nisu me voleli.

— Ja te volim. Zato sam i vikao.

— Istina?

' — Istina.

U ponedeljak, Blejk je iskoristio vreme za ručak i otišao u prodavnicu igračaka. Kupio je čitavo brdo lutaka i drugih igračaka i poneo ih kući, pitajući se kako će to Sara primiti.

Kad je stigao, ona se igrala. Oblačila je lutku, držeći istovremeno među i pričajući nešto vrlo ozbilino

— Ti si najdivniji tata na svetu! — uzviknula je i potrčala mu u susret. — Sad imam ponovo među i on će ti pomoći da oteraš strašila iz moje sobe

— Imaću to u vidu — rekao je Bleik i gotovo pobegao iz sobe. On nije bio naviknut na tako snažna osećanja kakva je u njemu budila ova devojčica.

O svemu tome razmišljao je vraćajući se na posao. Meredithina slika mešala se sa Sarinom i on je shvatio da njegov život dobija neke sasvim nove tokove. Hoće li Meredith, želeti da mu se osveti, pitao se, ili će se možda ponovo zaljubiti u njega. Nije želeo ni jedno ni drugo. I osveta i ljubav mogli bi biti previše bolni. Što se njegovih osećanja prema njoj tiče, on je ubeđivao sebe da mu nije stalo do nje, ali da Sara voli da bude u njenom društvu. Sve je to zbog Sare . . .

Na dan kad je trebalo poslovno da otputovao u Dalas, gospođa Džekson je primila poruku da je njena jedina sestra doživela srčani udar i da moli Emi da dođe u Vičitu da je neguje. U tom trenutku gospođa Džekson nije imala kome da poveri brigu o Sari i pozvala je Elisu. Na žalost., i Elisa i King su bili van grada, Bes se nije najbolje snalazila s decom i... tako je ostala samo jedna osoba.

Bez oklevainja, gospođa Džekson je pozvala Meredith Kalun.

Sara Džejn je gotovo vriskala od radosti kad se Meredith pojaVila na vratima. Potrčala joj je u zagrljaj i Meredith je spontano prigrlila i čvrsto stegnula u naručje.

— Nadam se da nećeš Meredith zadavati mnogo muke, Saro — rekla je gospođa Džekson. — Meredith, ovo je broj moje sestre, ali ja ću pozvati vas čim budem mogla. Želim da objasnim gospodinu Blejku zašto sam morala da odem. Nadam se da se neće ljutati.

— Vi vrlo dobro znate da neće — rekla je Meredith. — Žao mi je zbog vaše sestre, ali nadam se da će se uskoro oporaviti.

— Nadam se i ja — rekla je gospođa Džekson. — Oh, evo mog taksija. Videćemo se uskoro, nadam se.

— Do viđenja, gošpođo Džekson — doviknula joj je Sara.

— Do viđenja, Saro. Mnogo ćeš mi nedostajati. Meredith, hvala na svemu.

— Meri, hoćemo li se igrati s lutkama? Vidi šta mi je tata kupio! — pohvalila se Sara, a Meredith je zaista bila ugodno iznenađena onim što je videla u dečjoj sobi. — To je sve zbog onog konja i zato što je vikao na mene — pokušala je da objasni Sara poreklo svih tih igračaka, a Meredith se smeškala i klimala glavom, shvatajući da se u Blejku događa nešto neobično.

— Moj tata ima užasan temperament, Meri — rekla je.

Meredith je, naravno, to već znala vrlo dobro. Osetila je na sebi taj užasni temperament i mogla je da zamisli koliko se Sara uplašila kad je Blejk vikao na nju.

— Meri, da li me ti voliš? — upitala je Sara te večeri kad je Meredith stavljala na spavanje.

— Da, mnogo te volim, Saro — odgovorila je devojka smešeći se.

— I ja tebe volim.

Meredith je poljubila pospanu devojčicu.

— Hoćeš li da ti čitam? — upitala je. — Imaš li knjige?

— Nemam. Tata je zaboravio na njih.

— Nije važno. Setiću se neke priče — rekla je Meredith i sela na kraj kreveta. Usred priče o tri prasenceta. Sara koja je već gotovo dremala, iznenada se ozarila.

— Tata! — viknula je.

Meredit je osetila kako joj srce snažno udara, kako su joj obrazi buknuili. Bleik ie stajao na vratima i posmatrao ih, držeći nešto

— Šta je to? — upitala je Sara.

— Nešto iz Dalasa — odgovorio je. — Lutka.

— Oh, divna je, tata!

S hladnim osmehom na usnama Blejk se okrenuo prema Meredith.

— Gde je Emi? — upitao je.

Ona mu je sve objasnila, osećajući se popui Knvca. a ne kao neko lco mu činj usiugu.

— Tako smo se lepo igrale, tata! Gledale smo i televiziju.

— Hvala ti što si pričovala Saru — rekao je Blejk, ali još uvek hladnim tonom.

Meredit je smesta ustala.

— Nije mi bilo teško . — Laku noć, Saro.

— Laku noc, Meri. Hoćeš li opet doći?

— Ako budem mogla, dušo — odsutno je odvrtila Meredith.

— Lepo spavaj.

— Hajde na spavanje sad, mlada damo — rekao je Biejk.

— Ak, tata, zaboravio si strašila!

On je zastao. Naravno, bilo je glupo da sada izvodi predstavu sa strašilima, i to pred Meredith. Pročistio je grlo.

— Kad otpratim Meredith, važi?

— Važi — odgovorila je, a zatim se okrenula Meredith. — Znaš, tata svake večeri ubija strašila u mojoj sobi. On je užasno hrabar i ima sto kiLa.

Meredit se jedva uzdržala da se ne smeje. PožuriLa je napolje, a Blejk je pošao za njom.

— Žao mi je što te je Emi angažovala — rekao je prateći je.

— Mogla je Bes da pričuva Saru.

— Bes i Bobi su izišli — odgovorila je. — Meni zaista nije bilo teško.

— Pretpostavljam da si došla samo zato što mene nije bilo — rekao je. — Ne voliš mnogo ovu kuću, zar ne?

— Ne više — odgovorila je. — Budi mučne uspomene u meni.

— Gde su ti kola? — upitao ie kad su izišli pred kuću.

— Prošetaću. Lepo je večer, a Besina kuća nije daleko.

On je neko vreme bez reči posmatrao. Ona nije kao inače spuštala pogled, već ga je zadržala na njegovom licu.

— Ako tražiš lepotu, nećeš je naći — rekao je on. — A ovaj ožiljak stvar samo pogoršava.

— Sećam se kad si ga zaradio — rekla je ona tiho. — I tako. Izgledalo je da se on osmehnuo.

— Ne želim da pričam o tome.

— Znam — odvratila je, a njene su oči i dalje počivale na njegovom licu. — Ti sa meni uvek bio lep, s ožiljkom i bez njega. Laku noć. Blejk

U trenutku kad je htela da se okrene i da pođe, on je uhvatio za ramena i okrenuo prema sebi. Ona je imala samo žutu svilenu bluzu i farmerke i on je mogao pod prstima da oseti finoću niene kože, ali i snažno podrhtavanje njenog tela. Pogledao je njeno lice. Bila je uplašena.

— Oprosti, nisam hteo da te uplašim — rekao je. — U tebi je još uvek prošlost, zar ne?

Oči su joj bile razrogačene i preplašene.

— Bilo je to moje prvo ljubavno iskustvo — tiho je rekla.

— A ti si sve učinio da bude ... ružno.

— Znam — odgovorio je, boreći se sa svojim ponosom i sa željom da joj kaže razloge svoje ondašnje grubosti.

— Ali, bilo je to davno — rekla je ona, oslobađajući se njegovog stiska.

— Ne toliko davno. Samo pet godina — rekao je promuklim glasom. — Ti si imala mladića u međuvremenu. Neko te je valjda oslobodio tog straha.

— Nisam mogla nikome da verujem — odgovorila je s gorčicom u glasu. — Piašila sam se.

— Većina muškaraca je gruba, kao ja — hladno je primetio.

Bili su tako blizu jedno drugom, da je osećala njegov dah na svom licu.

— Većina muškaraca nema toliko muškosti koliko ti imaš.

— rekla je zatvarajući oči i osećajući samo njegov dodir i vreli dah.

Blejk je bio polaskan ovom njenom izjavom, njegov muški ponos je bio zadovoljen.

— Nisam nežniji nego što sam bio, Meredith — rekao je privlačeci je, — Ali, ovog puta ću se truditi da te ne uplašim.

Ona je otvorila usta da se buni, alii u tom trenutku njegove usne su se spustile na njene, a njegove ruke čvrsto su se omotale oko njenog tela.

Oboje su osetili nešto poput snažnog elektriciteta, a susret njihovih tela i njihovih usana bio je istovremeno i pun neke neočekivane nežnosti.

— Oh, Meri, tako si slatka — mrmljao je an.

Trenutak osvešćenja došao je naglo.

— Oprosti, nije trebalo to da uradim — rekao je kad je pustio iz naručja. — Nije trebalo da ti pokažem koliko sam uzbuđen.

Meredith je bila potpuno ošamućena, tako da je jedva čuila njegove reči.

— Moram da idem, Blejk — rekla je nesigurno.

— Samo malo — rekao je i povukao je prema mestu koje je bilo bolje osvetljeno. Onda je podigao njeno lice prema svomcu i zagledao se u njega.

— Šta tražiš? — upitala je.

— Ti me se još uvek plašiš — rekao je on, a u glasu mu se osećao bol.

— Žao mi je — rekla je ona skrenuvši pogled. — Ja tu ništa ne mogu.

— Ni ja — odvratio je on gorko, a onda je pustio. — Nisam baš mnogo vičan sa ženama, ako te to interesuje.

To je bilo istina. Nina ga je naučila nekim stvarima, ali ona je bila tako ravnodušna prema njemu, prema njegovim nežnostima, da ga je to potpuno obeshrabilo. Ona nije znala da je on bez ikakvog iskustva, ali je znala da je nespretnan. Na kraju njihovog braka često mu se rugala zbog toga. Toga se nerado sećao, ali bio je zadovoljan što je uspeo da ovo priznanje izgovoriti pred Meredith. I to je bolje nego da o njemu misli kao o grudijanu. A možda je pogrešio, upitao se iznenada, kad je već bilo kasno.

Meredith je bila iznenađena ovim priznanjem. Uvek je mislila o njemu kao oiskusnom muskarcu, a ako nije, to objašnjava mnoge stvari.

Ne razmisijajući, prišla mu je i uhvatala ga na trenuak za ruku.

— Sve je u redu, Blejk — rekla je i osetila kako je zadržtao od tog dodira.

— Ja sam kao slon u staklarskoj radnji — rekao je on s osmehom, gleodjući je pravo u oči. — Sa ženama.

Ona se iznenada podigla na prste i približila svoje usne njegovim. U tom trenutku on je ustuknuo.

— Ne! — uzviknuo je. — Idi! Čekaj! Uradi to što sa htela.

Nije mogla da veruje da on želi da ga ona poljubi. Ni ona nije bila od iskusnah.

Pritisnula je svoje usne na njegove i on je prihvatio taj poljubac kao da upija neki opojni miris, opuštajući se i razbuktavajući se, istovremeno. Ubrzo njegove ruke su se zarile u njenu kosu. Drhtao je kao list na vetru. Nikad s Ninom nije bilo ovako, prošlo mu je kroz glavu u jednom trenutku.

— Blejk — prošaputala je Mereait, takode zahvaćena plamenom strasti, osetivši kako je on povlači prema zidu, dok su se njegove ruke spuštale niz njen vrat, ramena i konačno se zaustavile na njenim grudima. Sve je činio polako, strpljivo i nežno. Sad su njegove ruke bile na njenim bokovima. Pritiskao je prema sebi.

— Plašiš se, zar ne? — mrmljao je. — Znaš šta ja želim i znaš da nisam više u stanju da se kontrolišem.

— Nisi me ničim povredio — rekla je ona tiho. — Uostalom, ovog puta sam ja počela.

— Tačno — odvratio je i snažno pritisnuo svoje usne na njene. — Ovako? Da li ti se ovako sviđa, Meredith?

— Da — uzdahnuvši je odgovorila.

— Želim da mi otkopčaš košulju i da osetim tvoje ruke na sebi — rekao je muklim glasom. — Ali, ne ovde, Samo nekoliko koraka deli nas od vrata iza kojih je meka sofa. ..

— Ne mogu da spavam s tobom — rekla je ona tiho, ali on kao da je nije slušao. — Blejk, prestani! Poludeću!

— I ja ću — rekao je i iznenada je pustio, teško dišući. Njegove zelene oči bile su tamne. — Ti me želiš, zar ne?

Ona je pocrvenela.

— Ne razumem šta želiš od mene.

— Sari je potrebno žensko društvo — rekao je.

— Nije to razlog što si...

On je duboko uzdahnuo.

— Ne, nije — potvrdio je.

Oboje su ćutali neko vreme.

— Zašto, onda, Ble.jk? — upitala je ona.

— Da li znaš šta je opsesija, Meredith? — upitao je on minut kasnije.

— Da, mislim da znam.

— Pa, ti si moja opsesija — rekao je, ne skidajući pogled s njenog lica. — Ne znam zašto. Nisi lepa, nisi izazovna, ali

mene uzbuđuješ više no i jedna žena koju znam. Ni prema Nini nikad nisam osetio, takvu strast — rekao je i nasmejao se. — Posle nje, nisam imao žena. Nisam ih želeo. Želeo sam samo tebe.

Meredith nije znala da li još uvek diše. Ovo priznanje ostavilo je potpuno bez daha.

— Nisi me video... pet godina — pokušala je da bude racionalna.

— Viđao sam te svake noći — priznao je on. — Uvek kad zatvorim oči, bila su tu. Mogao sam da te dodirnem, da osetim tvoj dah, i to me je dovodilo do ludila.

Meredith nije verovala sopstvenim ušima. Nije moguće da neko oseća takvu strast, rekla je sebi. Pogotovu ako nema emocija. Ali, Blejk je bio drugačiji od ostalih muškaraca. Kao što je Elisa primetila, njega niko nikada nije voleo. Zato on i ne zna šta je ljubav. Sve što zna jeste želja. A za to ljubav nije potrebna.

— Ne brini ... — nasmejao se iznenada. — Neću te prisiljavati ni na šta. Samo sam želeo da znaš šta osećam. Ako je taj tvoj poljubac bio neka igra, onda znaš da se ne smeš igrati sa mnom. Previše je opasno.

— Nisam se igrala — rekla je ona tiho i ponosno podigla bradu. — Ti ... si bio tako. .. Htela sam da ti pokažem da te se ne plašim.

On je dugo posmatrao pre nego što je ponovo progovorio.

— Ti znaš, zar ne?

— Šta to? — upitala je pomalo začuđeno.

— Da je meni Nana bila prva žena — rekao je. — I jedina.

Meredith je mislila da će se srušiti. Da li joj se on to ruga? Ne, on je bio sasvim ozbiljan.

— To je istina — nastavio je on. — Onog dana u staji, ja sam bio isto tako neiskusn kao i ti. Zato sam i bio onako grub. Nisam znao ništa, nisam znao kako se vodili ljubav. Ne smeješ se? Nina se smejala.

— Nina je bila ... — počela je, ali se na vreme zaustavila.

On se hladno nasmejao.

— Jeste, bila je. Rugala mi se do kraja. Nisam želeo da ponovo doživim nešto slično i zato u mom životu nije bilo više žena.

— Oh, Blejk! — uzviknula je ona. — Tako mi je žao.

— Nije mi potrebno sažaljenje. Samo sam želeo da znaš fetinu.

— Kako bih volela da sam to onda znala — rekla je Meredith tiho, kao za sebe.

On je iznenađeno pogledao.

— Zašto?

— Zato što mislim da sam ja tebe povredila u istoj meri u kojoj si ti mene preplašio — odgovorila je.

— Ti nemaš razloga da se izvinjavaš. Ja imam... mnogo — rekao je on i sačekao da ona ponovo pogleda u njega. — Zar sve ove godine nisi nikoga poželela?

— Jesam. .. tebe — odgovorila je iskreno. — Ni prema kome nisam osetila nešto slično. Zato, mislim da smo u istom sosu nas dvoje — rekla je s gorkim osmehom na usnama. — A sad, zaista moram da idem.

— Dobro — složio se. — Otpratiću te kroz šumu. Sara toliko može da ostane sama

— Ona mnogo liči na tebe — primetila je Meredith.

— Suviše — odvratio je on. Uhvatio je za ruku i prsti su im se isiprepleli. Bilo je to ugodno osećanje. — Juče je skoro nastradala u koralu.

— Rekla mi je. Vidim, još uvek si brz u opasnim situacijama.

On je zastao i pogledao je.

— Tvoja sreća — rekao je posmatrajući je. Bleda mesečeva svetlost padala je tačno na njegov ožiljak. — Moj život, nije bio lak. Uvek sam morao da reagujem brzo, kako bih se održao.

— Nikad tako nisi govorio — rekla je ona.

— Nisam mogao — odvratio je, a stisak njegove ruke postao je jači. — Nisam mogao da govorim o mnogim stvarima, Meredith. Možda sam zato toliko usamljen.

Meredith je pogledala prema Besinoj kući. Ona i Bobi su očito stigli, jer su prozori bili osvetljeni.

— Sad imaš Saru — rekla je nežno.

— Sara je dar s neba — rekao je. — Mislim da zaista ne bih znao šta ću, da ne moram da se igram s lutkama i da teram strašila svake večeri iz njene sobe.

Oboje su se nasmejali.

— Zapravo, imaš sve — rek'la je ona. — Novac, moć, položaj i slatku devojčicu.

On je zamišljeno odmahnuo glavom.

— Nemam ništa, sem Sare — rekao je. — Novac, moć. sve je to tačno, ali opet nisam poželjan u društvu . . . Ovo društvo je isto kao i ono u srednjem veku. Ne prihvata muškarca bez žene. A ja sa ženama . . . Ja želim samo tebe. Meredith.

— Ne mogu, Blejk — rekla je ona nesigurno

— Ne brini, ja ne zavodim device. Suviše sam staromodan.

— Mislim da će biti najbolje da se što pre izgubim iz ovog grada — promrmljala je ona tiho.

On kao da je nije slušao.

— Sara i ja idemo u subotu na izlet. Hoćeš li s nama? — upitao je.

— U subotu? — rekla je, ne znajući ni šta govori.

— Doći ćemo po tebe u devet. Obuci farmerke. I ja ću.

Ona ga je s neverioom giedala.

— Blejk . .

— Mislim da je najbolje da budemo otvoreni jedno prema drugom, da ne bude zabune. Ja želim tebe, ti želiš mene — rekao je jednostavno. — Ali, to je sve i ništa se više neće dogoditi. Ja ću biti uzdržan i oboje ćemo se truditi da Sari bude lepo. Ona te voli — dodao je tiho. — Nadam se da je i ona tebi draga. Bar će imati o čemu da rnisLi kad se ti vratiš u San Antonio.

Meredith je osetila neku laku jezu. On je, znači, želi zbog Sare, ne zbog sebe samoga. Zato je i zove na taj izlet. Oklevala je.

— Zar misiiš da je dobro da ona navikne na moje prisustvo?

— Što da ne? — upitao je on, mada je znao zašto ona to pita.

— Mislim de će biti tužna kad odem — objasnila je.

— Koliko misliš da ostaneš? — upitao je.

— Do kraja meseca.

Blejk je posmatrao, primoravajućd sebe da se uzdrži i da je ne uzme u naručje.

— Onda možeš malo više vremena da posvetiš Sari i meni — rekao je. — To će nam oboma pomoći, dok ne uspostavimo pravi kontakt.

— Zašto želiš da budem s vama? — upitala je ona.

— Ne znam. Ali želim.

Ona je slegnula ramenima.

— U redu, Blejk. Pokušaću. Laku noć.

— Laku noć. Idi samo, ja ću gledati za tobom.

I stajao je tako sve dok nije ušla u kuću, a onda se okrenuo i pošao svojoj kući.

VI

Meredith je bila spremna već u osam i pitala se kako da pnovede vreme do devet, dok Sara i Blejk ne dođu po nju.

Bes, koja je uvek rano ustajala, spremila je doruoak i smešeci se pogledala prijateljicu.

— Maio je čudno što te Biejk zove, posle toliko godina — primetila je.

— Jeste — pniznala je Meredith. — Ali, ja sam svesma da to nije zato šbo me voli, već zato što želi da neko bude uz Saru.

— Sara je ljupko dete — rekla je Bes. — Kad je vidim, dobijem želju da imam dete, ali ima vremena. Da li bi nešto pojela?

— Hvala, suviše sam nervozna — priznala je Meredith. — Da li siam se prikladno obukla?

Bes je znalački osmotrila. Meredith ie na sebi imala farmerke i beli pulover kojđ je isticao boju njenog tena i njenu tamnu kos>u.

— Izgledaš divno — rekla ie njena prijateljica.

— Bar da sam mogla da spavam malo duže... Ald, bila sam tako nervozna.

— Da sam kockar, klad'ila bih se da je Blejk isto tako nervozan kao i ti.

U tom trenutku zazvomo je telefon i Bes je podigla slušalicu.

— Da, spremna je — rekla jc smešeci se. — Možeš doći, bez obzira što još nije pola devet. Ona jc već nestrpljiva.

— Kako možeš! — uzviknula jc Meredith, kad jc Bes spustila slušalicu. — Moja najboija prijateljica da me Uiko lako pnoda neprijatelju!

— Blejk nije neprijatelj — vrlo ozbiljno je rekla Bes. — Treba mu data ohrabrenja, koliko god je mogućno. Nesiguran je zbog gluposti koju je učinio oženivši se Ninom, a ja mislim da je to skupo platilo. Šta ti misliš?

— Ima nešto što ti ne znaš — rekla je Meredith.

— Svakako. Ali, ako ga voliš uprkos tome što ja ne znam, onda je glupo upropastiti budućnost u ime neke osvete.

Meredith se slabašno osmehnula.

— Ja ne želim da se svetim — odgovorila je. — Možda sam to htela, ali kad sam ga ponovo videla. .. Isto je kao nekad. Ne mogu da mu odolim. plašim ga se, očekujem da će me ponovo povrediti, a sve me vuče k njemu.

— Daj mu šansu — savetovala je Bes. — Ništa se ne dobija bez rizika. Kad smo se Bobi i ja skoro rastali pre nekoliko godina, shvatila sam da ponos nije dobar savetodavac.

— Drago mi je što se vas dvoje sad dobro slažete — rekla je Meredith.

— I meni — priznala je Bes. — To mogu da zahvalim Elisi i Kingu. Znaš, oni se i danas mnogo svađaju, ali se i mnogo vole. King ima užasnu narav, ali je ipak dobar.

— I Elisa je dobra. Dopala mi se čim sam je videla.

— Mnogi tako misle. A King bi umro za nju.

Te reči još dugo su odzvanjale u Meredithinim ušima.

Sedela je pored Blejka u automobilu i osmehivala se Sari na zadnjem sedištu. On je u jednom trenutku pogledao i primetio tugu u njezinim očima.

— Šta ti je? — upitao je.

— Ništa, loše sam spavala — rekla je.

— I ja — rekao je on. — A Sara je bila tako nestrpljiva, da je ustala još u zoru.

— Divno je što si poslala s nama, Meri — rekla je Sara. — Biće nam lepo.

— Svakako — odvrtila je Meredith. — Da li je zvala Emi?

— Jeste. Sestra joj se oporavlja, ali Emi neće moći da dođe bar još dve nedelje.

— Kako ćeš se snaći?

— Ne znam — rekao je. — Ne umem da kuvam, a ne umem ni oko Sare baš mnogo ..,

— Tata neće da me kupa — umešala se Sara. — Kaže da ne ume.

Meredith je shvatila da je Blejku neobično što ima dete, pogotovo devojčicu i da se baš ne snalazi najbolje.

— Mogla bih ja... — rekla je s oklevanjem. — Mogla bih te večeras okupati. Neće mi biti teško.

— Oh, Meri, zaista hoćeš?

— Ako tvoj otac nema ništa protiv — rekla je Meredith i iskosa pogledala Blejka

— Nemam — kratko je rekao, pogleda prikovanog za drum.

— Moraš mi pričati i priče, Merd — rekla je Sara. — Najvdše volim onu o ružnom pačetu.

— To se odnosi na nas dvoje, malecka — primetio je Blejk i nasmejao se.

— Koješta — odmah je reagovala Meredit.

— Tata ima ožiljak.

— Da, ali je ipak vrlo privlačan — rekla je Meredit, pitajući se otkud joj smelosti da glasno kaže tako nešto.

Stigli su do šumice izvan grada i Bleik je parkirao auto.

— Ovde je divno — oduševljeno je rekla Meredit. Priroda je bila gotovo netaknuta, rosa je još bila u travi, sve je bilo čisto i nevino. Patike koje je imala na sebi uskoro su bile mokre, ali to joj nije smetalo.

— Mokre su ti noge — rekla je Sara. — A ja imam čizme.

— Nećemo dozvoliti da se pokvase — rekao je Blejk i podigao dete u naručje.

— Tako sd jak, tata.

— Uvek je bio — rekla je Meredit i u njenoj glavd probudile su se tog trenutka mnoge uspomene.

On je čudno pogledao.

— Ostani tu, doći ću po tebe — rekao je, a kad je nekoiiko trenutaka zatim podigao. Meredit ie osetila slabost. Njegova blizina je plašila, ali on nije ni pokušao da iskoristi tu situaciju. Spustio je na klupu ispod jednog drveta i okrenuo se Sari.

— Idi, igraj se dok nema gužve u pesku — rekao je.

— Dobro, tata — odgovorila je devojčica i pošla.

— Ona je drugo dete — rekla ie Meredit posmatrajući Saru.

— Da, manje je divlja — odvratio ie Blejk. — Noćne more su potpuno prestale, provodimo više vremena zajedno, ali zato posao trpi. Moraću nekako da se snađem, ne smem da zapostavljam posao u kome toliko ljudi zavisi od moje odluke.

— Sara voli Emi, zar ne? — upitala je Meredit.

— Emi neće biti tu još dosta dugo, Meredit — nestrpljivo je rekao Blejk. — Zato sam i zabrinut. U ponedeljak imam vrlo važan sastanak. Šta da radim sa Sarom?

— Shvatam — rekla je ona i uzdahnula. — Pa .. . mogla bih da da je pričuvam.

On nije smeo ni da se nada da će ona predložiti tako nešto.

— Možeš li? — upitao je, a njegove zelene oči prosto su se upile u njene.

— Ja sam na odmoru — jednostavno je odgovorila.

— Morala bi da se preseliš kod nas — rekao je on. — Budući da ja kasno stižem kući, katkad, ne bi bilo lepo da bu-diš Bes i Boba ...

Ona je pocrvanela.

— Biejk, ovo je kraj dvadesetog veka, doduše, ali šta bi ljudi rekli ?

— Pa, da, ti si slavna i ja bih mogao da ti pokvarim re-putaciju.

— Ne budi zajedljiv — uzdabnula je ona. — To nije dobra zamisao. Nije trebalo ni da dolazim ...

On je ustao i primorao nju da uistane. Stajali su tako jedno naspram drugog.

— Oprosti — rekao je Blejk. — Ja ne polažem mnogo na to šta svet priča, ali razumem te što želiš da sačuvaš svoj dobar glas. Međutim, treba da shvatiš, Meredith: prvi muškarac u tvom životu ipak ću biti ja.

Njeno srce je na trenutak prestalo da kuca.

— Ti si najveći uobraženko ...

Njegove uisine sprečile su je da nastavi.

— Ja jesam uobraženko — prošaputao je on, ljuibeći je. — I posesivan sam, i tvrdoglav, i... ne mogu da se izmenim.

Njegov poljubac bivao je sve strasniji i Meredith je osećala kako počinje da gubi kontrolu nad sobom.

— Sa ... Sara Džejn — promucala je.

— Ne gleda nas — promrmljao je on. — Zato nemoj da se otimaš i ja ću ti pokazati kako umem da budem nežan.

Neko vreme Meredith nije bila svesna ničega sem njegovih usaina i njegovih ruku koje su šetale po celom njenom telu. Privijala se uz njega, zajedno su goreli u vatri groznice koja ih je obuzela.

— Ko ti je rekao da to radiš? — upitao je on promuklim glasom.

— Niko. To je došlo ... prirodno — promucala je ona.

— Tata, tata, vidi kako visoko letim! — začuo se Sara glaa i Blejik je pustio iz naručja.

Sara se ljuljala i cikala od radosti.

— Letim do neba! — vikala je.

— Čudno, i ja — tiho je rekao Blejk i pogledao Meredith. Ona je pognuila glavu pocrvenevši.

— Do vraga i s tvojom reputacijom — rekao je on iznenada. — Preseli se kod nas na neko vreme. Niko neće znati, sem Bes i Bobija, a oni te neće osuđivati.

Oh, koliko je ona želela da to učini!

— Tvoja kompanija je stara i vrlo konzervativna — rekla je, umesto da odmah da pristanak. — Tvojim direktorima se to baš neće dopasti.

— Moji direktori ne odlučuju omom privatnom životu — odgovorio je om. — Mogli bismo da sedimo jedno pored drugog i da gledamo teieviziju sa Sarom. Mogli bismo da doručujemo zajedno. Ti bi mogla da čitaš Sari priče, a ia bih slušao. Nikad mi niko nije čitao priče. Meredith. Moj ujak nije bio taj tip. Odrastao sam bez bajki i srećnih krajeva. Možda sam zato tajko gorak. Ne bih želeo da se to doigodi i Sari.

— Uprkos svemu, mislim da si prilično dobro formiran — primetila je Meredith.

On je svojom velikom, nespretnom rukom blago dotaknuo njenu kosu.

— Tako je meka — rekao je, posmatrajući pažljivo njeno lice. — Sve ove godine znao sam to. Osećao sam tvoju koisu pod prstima. Misliš li da bi među nama sada moglo da bude drugačije, posle pet godiina?

— Ne znam — odgovorila je.

On se nagnuo i sasvim biago dotaiknijo njeme usne svojim.

— Nisam mnogo naučio u međuvremenu — rekao je, a glas mu je bio dubok i tih. — Aii, nadam se da me ne bi prezrela ako nešto ne bi bilo onako kako očekuješ.

— Oh, ne! — uzviknuia je ona.

— Da li bi to učinila . . . sa mnom? — upitao je oklevajući.

— Nemoj to da me pitaš, Blejk — zamolila ga je ona. — Želim to, ali mrzela bih zbog toga kasnije i sebe i tebe. Nisam stvorena za tu vrstu života.

On je čuo ono što mu je najviše godilo: ona ga je želela! Osmehnuo je zadovoljno. To je već bio korak ka uspehu, pomislio je. Naravno, prepreka je još bilo mnogo, a jedna od njih bilo je i njegovo osećanje časti.

— Tata, pogiedaj moj dvorac od peska! — vilkaila je Sara. — Zar nije divan? Ja sam gladna. I želela bih da se okupam.

Blejk se nasmejao.

— U redu, dušo — rekao je. — Hajdemo. Ne može da ostane dugo na jednom mestu — dodao je, obraćajući se Meredith.

— To je prirodno u njenim godinama — smešeci se, rekla je Meredith. Čučnuila je pored devojčice i malo je očistila od peska. — Oh, kako leoo mirišeš! Šta je to?

— Tatino — rekla je Sara, a Blejk se namrštio. — Bilo je na njegovom stočiću i ja sam uzela malo. Zar ne miriše divno? Tata uvek lepo miriše.

— Da — potvrdila je Meredith i začula glasan smeh iza sebe.

— Znači, tako to nestaje — rekao je Blejk, još uvek smejući se. — Dušo, to je tatin losion i nije za male devojčice

— Ja želim da budem kao ti, tata — rekla je Sara i umiljato ga pogledala.

— Dobro, dobro — pomirljivo je rekao on. — U tom slučaju mislim da bi trebalo da te naučim da jašeš.

— Oh, da! — obradovala se Sara. — Je li da treba, Meri?

Meredith je klimnula glavom.

— Odmah! Ne mogu da čekam — vikalo je dete.

— Saro, sad smo na izletu i mislim da si maločas rekla da si gladna — rekao je strpljivo Blejk.

— Jesam, jesam, gladna ssm. Hajdemo da jedemo!

Blejk se osvrnuo po parku, tražeći kiosk u kome se prodavala hrana, a onda se predomislio.

— Znam jedno mnogo bolje mesto — rekao je. — Saro, da li bi želela da odemo do reke?

— Uh, naravno!

Blejk se osmehnuo Meredith i ona mu je uzvratila osmehom.

— Onda hajdemo. Sad smo između Kanadske i Severne Kanadske reke. Birajte

— Severno Kanadska — rekla je Meredith.

Ušli su u koia i povezli se. Uz put, Blejk ie pričao Sari o Indijancima, rekama, Oklahomi i objašnjavao joj strpljivo zašto je nebo plavo.

— Gde smo sad? — pitala je Meredith kad je Blejk zaus-tavio automobil ispod jednog razgranatog starog hrasta.

On se osmehnuo.

— Dođi da vidiš.

Uhvatio je Saru za ruku i poveo ih kroz drveće do vode.

— Da li sad znaš gde smo? — upitao je.

Meredith se nasmejaia.

— Jezero Tanderberd! — uzviknu'la je. — Ali. to nije . . . To je između Kanadske i Severne Kanadske reke!

— Nemoj da opterećuješ ovu lepotu geografskim podacima — rekao je on. — Zar ovo nije divno mesto? Imamo hlad, mir i tižinu.

— Čije je ovo zemljište?

On je iskrivio usne u grimasu.

— Pa . . . zapravo, to je deo poseda koji sam nasledio od uja-ka. Nije velik, ali je na lepom mestu. Kad sam tužan ili kad tre-ba da donesem neku važnu odluku. ia dodemovamo. Zato nikad nisam želeo da tu nešto sagradim. Sviđa mi se ovako nedimuto.

— Svakako — rekla ie Meredith, gledaiući oko sebe s div-ljenjem.

— Saro, ne idi blizu obale — opomenuo je Blejk

— Ali, rekao si da smem malo da gazim po vodi — bunila se devojčica.

— Jesam ali kad jedemo, pronaći ćemo jedno lepo mesto gde je voda plitka. Dobro?

Neko vreme ga je samo posmatrala, kao da želi da se uveri da je istina što joj obećava, a onda ,je ozbiljno klimnula glavom

— Dobro — rekla ie.

Seli su na travu i pojeli sendviče koje su uz put kupili. Zatim su lovili leptire i Bleik se smejao. Sara i Meredith ga nikad nisu videle tako srećnog nasmejanog.

— Deca koja odrastaju u gradu prikraćena su za ovakve do-življaje — rekao je. — Ja sam se ovde često igrao kad sam bio dete.

— I ja — rekla ie Meredith. — Bili smo tako siromašni i ja nisam imala igračke Ovo mi je bila najomiljenija zabava. Tek kad sam pošla u srednju školu kad sam počela da odlazim na zabave, videla sam kako žive druga deca. Nikad to nisam rekla roditeljima, ali to je bilo prilično bolno iskustvo. Tak sad sam shvatila da novac ipak donosi neku sigurnost

— Ali tebe nije mnogo izmenio, Meri — primetio je Blejk. -Malo si samopouzdanija nego pre, ali nisi postala snob.

— Hvala — rekla je i nervozno se osmebnula. — Ali. još ne pripadam tvojoj klasi. Magu samo pristojno da živim, i to je sve.

— „Porše" je malo više od pristojnog života, rekao bih.

— Oh, to je . . . Kupila sam ga da bih se u njemu vratila ovamo i zasenila vas — priznala je. — Kuipila sam ga da bih se osećala sigurnijom.

— Svakome je s vremena na vreme potrebna takva injekcija

— primetio je Blej'k. Zatim je pogledao Saru. — Ona se polako oslobađa svoje prošlosti. Volim da je gledam kako se smeje. Kad je došla, nije se uopšte smejala.

— Bila je uplašena — rekla je Meredith. — Nije imala baš mnogo sigurnosti u svom mladom životu.

— Sad je ima. Sve dok sam ja živ — rekao je on tiho, kao za sebe.

Glas mu je bio dubok i mek, pun emocija koje je jedva suzbijao i Meredith ga je iznenađeno pogledala. Blejk je konačno postao ranjiv, a sve je to zasluga ove ljupke devojčice. Ona je uspela da zaleći ono što je Nina ranila.

Bio je već skoro mrak kad su stigli kući. Sara je zaspala u kolima i Blejk je uneo u kuću i stavio na krevet.

— Uspavana lepotice — rekao je, nežno posmatrajući dete.

Sara se, međutim, probudi i Meredith je okupala i odvela na spavanje. Uzela je knjigu da joj čita, a Blejk je za to vreme sedeo na stolici skrštenih ruku i strpljivo slušao. Sara je zaspala dok joj je Meredith pričala bajku. Zatim je Meredith pažljivo pokrila i sasvim spontano se sagnula i poljubila je.

— To je još jedna stvar koja joj je nedostajala — primetio je Blejk prilazeći Meredith. — Ja baš nisam sklon da pokazujem osećanja, a ni moj ujak nije bio od te vrste ljudi.

Ona se nasmejala

— Da, sećam se. On je bio vrlo ljubazan čovek, ali ucdržan.

— Kao i ja — rekao je Blejk. — Izuzev prema tebi. Uvek sam voleo da te zadirkujem, zato što si neprestano išla za mnom. Ali. voleo sam da budeš uz mene, voleo sam da osećam tvoje ruke na sebi . . . Mislim da je bolje da izađemo odavde.

Tzišli su u dnevnu sobu, a Meredith se osmehivala. Sećala se starih dana, kad je bila siromašna, ali kad je Blejk uvek bio tu, drugi stariji brat, sve dok . . .

— Zašto se smešiš? — uoitao je.

— Mislim kako je to čudno. Ja sam volela da me zadirkuješ, jer sam imala razloga da budem stalno uz tebe. Zar to nije smešno?

— Smešno je kako smo oboje bili neiskusni tada. Bili smo deca. ali ne baš tako mala deca.

— Da — rekla ie ona tiho.

Atmosfera je bila napeta, puna nekog elektriciteta koji je neprestano strujao vazduhom. Dok je posmatrao, ona je gotovo fizički mogla da oseti njegove usne na svojim.

Razdvojili su se da bi napetost malo popustila

- Kako se sećaš svih tih bajki? — upitao ie Blejk.

— Ne znam Valjda imam dobro pamćenje. Blejik, treba da kupiš Sari knjige, znaš? — rekla je ona.

— Da li bi ti htela to da uradiš? Ja ne znam tačno šta deca u njenom uzrastu vole.

— U redu. Videću da li gospođa Donaldsan ima nešto.

— Hvala ti što mi toliko pomažeš — rekao je on. Ti si rođena da budeš majka.

— Volim decu — priznala je. Iznenada je postala vrlo nervozna.

— Šta ti je? — upitao je on. — Zar se plašiš da ću te odvesti u svoju sobu i zaoključati vrata za sobom?

— Naravno da se ne plašim — rekla je suviše brzo.

— Šteta — odgovorio je on. — Jer, upravo to imam nameru da učinim.

I učinio je, brzo, tako da se Meredith sasvim iznenada našla u njegovoj sobi. Zastao je samo da zaključa vrata, a onda je spustio na ogromni krevet.

Ležala je bez daha, gledajući prestrašeno u njega, raznogačenih očiju.

— Koliko me se plašiš, Meredith? — uipitao je on tiho. — Ako budem hteo da vodim ljubav s tobom, da li ćeš vikati i zvati upomoć?

Usne su joj bile suve, grlo stegnuto, ali to nije bilo od straha. Ovo vreme koje su proveli zajedino oslobodilo je toga. Znala je o njemu više nego pre i još više ga je volela. Želela ga je toliko da je oelo telo bolelo, i to saznanje je potpuno šokiralo.

— Ne, nisam uplašena — rekla je. — Znam da me nećeš povrediti i da me neoeš primoraiti na ono što ne želim. To si i rekao.

On kao da se opustio posle tih njenih reči.

— Istina je, obećao sam. Ali, ti nemaš pojma kako na mene deluje tvoja biižina. Da ii si svesna koliko si privlacna.

— Ja? — uipitaia je ona začuđeno i nasmeja'la se.

— Ti — rekao je. — I nećeš još otići odavde.

Ona je zadrhtala od nečeg nepoznatog u njegovom glasu.

— Neću? — uipitela je.

On je seo na krevet i počeo da je miluie. Ruka mu je kliznula niz njen vrat, blago dodirnula njene grudi i spustila se do bokova. Sve to vreme pažijivo je posmatrao.

— Nećeš — rekao je promuklim glasom.

Nagnuo se nad nju, toliko da je osećala već njegov dah na licu i tonula u zelene dubine njegovih očiju.

— Opusti se — prošaputao je. Neću te povrediti.

Zatim je poljubio, gladno, strasno, požudno, a ona se privijala uz njega, tonući u neko blaženstvo.

— Ja više nisam onako neikusan kao onog dana — šaputao je on. — Ovog puta ćemo to uraditi. zar ne?

— Da — rekla je ona tiho, provlačeći prste kroz njegovu kosu. — Da, Blejk. Otkopčaj moju bluzu, nemam ništa ispod nje.

Pocrvenela je kad je to rekla, ali se nije pokajala. Osetila je kako on otkopčava jedno po jedno dugme, palako, bez žurbe, posmatrajući je pažljivo svo vreme.

— Zašto nemaš ništa ispod? — upitao je, zadivljenim pogledom pasmatrajuci njeru- čvrste, obnažene grudi.

— Zar ne znaš, Biejk? — upitala je i zagnjurila glavu u njegove grudi.

On je odmaknuo od sebe da bi mogao da je gleda.

— Da li si još nekome dopustila da te gleda ovako kao ja? — upitao je.

— Samo tebi — odgovorila je, a pogled joj je bio mek i pun neke vatre. — Kako bih mogla da dopustim nekom . .

— Meredith, ti si divna — promrmijao je on i nagnuo se nad nju, spustivsi svoje usne na njene nabrekie grudi. Ona je jeknula i on je prestao.

— Blejk, nisi me povredio — rekla je ona.

— Ali, jeknula si.

— Da — odgovorila je i pocrvenela.

On se zagledao u nju, kao da je otkrio nešto što do tada nije znao. Dugo je gledao, a pogled mu je bivao sve mekši i sve topliji.

— Prokleta bila, Nina — promrsio je kroz zuibe.

Meredith prvo nije shvatila šta je rekao.

— Molim?

— Nije važno — rekao je grubo. — Oh, zaboga, Meredith. . .!

Počeo je divlje da je ljubi i ona mu se predavala potpuno, bez ostatka, prateći pokrete njegovog tela, uvijajući se pod njira i ječeći od miline.

— Ti me žeiš — rekao je muklo.

— Da.

— Mnogo.

— Da!

— On. Meredith, nisam mogao ni da zamislim da bi moglo da bude ovako — rekao je ljubeći je i milujući je strasno. — Zaboga, ona me je mučila, a ja nisam toga čak ni bio svestan.

— Molim?

On je pogledao nekim čudnim pogledom i ona je mahinalno povukla pokrivač. Blago joj ga je skinuo.

— Ne čini to — rekao je. — Ti si najlepše biće koje sam video u životu. Neću te povrediti.

— Znam. Ja samo . . . stidim se — rekla je crveneći.

— Ne treba da se stidiš — rekao je on. — Prvi intimni kontakt koji sam imao bio je s tobom, a tvoj sa mnom. Ja znam kaiko izgledaš. Viđao sam te svake noći u svojim snovima.

Ona se opustila, odahnuvši.

— Ovo je ipak drugačije — primetila je.

— Da, znam — složio se on, lako dodirujući usnama njene grudi, dok je ona drhtala od uzbuđenja koje je taj laki dodir u njoj izazivao. — Reci ... Učiniću sve što želiš.

— Blejk . . .

— Tako si lepa, Meredith, reci.,

— Blejk, otkopčaj svoju košulju... želim da te vidim.

Krv je naglo jurnula njegovim venama. Nervoznim pokretima je otkopčao dugmad na svojoj košulji, osećajući kako ga u grudima peče plamen koji se razbuktava. To osećanje je bilo snažnije kad je ugledao sjaj divljenja u njenim očima dok ga je posmatrala.

— Blejk ... — prašaputala je, a njene ruke su se požudno ustremile prema njemu, usne su joj drhtale kad ih je pritisnula na glatku kožu njegovih grudi. Blejk je bio savršeno građen i bio je toga svestan, ali ga niko nije gledao s takvim divljenjem kao ona sada.

Jednim pokretom prekrio je njeno telo svojim Rukama je uhvatio čvrsto za bokove, njišući se ujednačenim ritmom, uvodeći je tako u ljubavnu igru. Još saim malo, mislio je... A onda je osetio neku blokadu, misao mu je bila potpuno čista i on se zaustavio.

— Ne! — uzviknuo je i pomerio se na drugu stranu kreveta. Lice mu je bilo izmučeno, obliveno znojem, ali, ona se nije usudila da ga dotakne. On se tresao, a ona je poželela da krikne, jer je znala koliko ga je povredilo to što je morao da stane.

— Oprosti — rekla je. — Ja sam kriva.

— Ne nisi — rekao je on kroz stisnute zube. Kao da se pomalo vraćao k sebi, kao da je nakon njenih reči i ponovo mogao da se kontroliše.

— Ja te ne bih zaustavila — rekla je.

— Znam — rekao je i provukao prste kroz svoju gustu kosu. — Zakopčaj boku, inače ću početi da vrištim.

Ona se slabašno osmehnuila i poslušala ga.

— Činiš da se osećam lepom — rekla je.

— Zaboga, ti jesi lepa — odgovorio je. — Ne mogu ni da ti kažem koliko mi godi sve to što si sad uradila. Nisam mogao ni da sanjam da žena može da izgleda tako dok vodi ljubav, da toliko uživa . . .

Ona je odmahнула glavom.

— Ne razumem — rekla je.

— Meredith — izgovorio je oim teškom mukom — Nina se smejala. Sve vreme se smejala.

Ona dugo nije rekla ništa.

— Oh! — rekla je zatim, posle izvesnog vremena.

— Mislio sam da to tako treba da bude, da se sve žene smeškaju. Sad znam da nije tako.

— Ne znam, Blejk Nisam mogla da zamislim da dodir muškarca može da donese takvo uživanje.

— Uživanje je bilo obostrano. Ništa u životu nisam želeo toliko kao da te osećam uz sebe, tvoje usne na mojim, tvoje

telo uz moje. Želim da vodimo ljubav, sada, ovde, na mom krevetu.

— Ne mogu — rekla je i zaklopila oči. — Nemoj to da tražoš od mene, molim te.

— Zašto?

— Možda zato što ipak teško zaboravljam udarce prošlosti.

— Onda se udaj za mene, Meredith.

Njene oči su se širom otvorile.

— Molim?

— Dobro se slažemo. Ti voliš Saru, želiš mene. Imaš svoj posao i znam da se ne bi za mene udala zbog mog novca. Meni tvoj nije potreban. Mogli bismo lepo da živimo — rekao je, zagledan u njeno zapanjeno lice. — Ja znam da nisam baš najbolja prilika. Prek sam i nagao, mogu da budem grub, ali ti me znaš i goreg. Za tebe više ne može biti neugodnih iznenađenja.

— Ja ... ne znam ...

— Ti si možda želela ljubav, cveće i zvona — klimnuo je on, glavom, da joj pokaže kako razume njeno oklevanje. — Ali, to se ne događa uvek. Katkad treba biti praktičan. Reci mi da ne želiš da živiš sa mnom, Meredith.

— To bi bila laž — rekla je ona uzdahnuvši. — Ja želim da živim s tobom, Blejk, i privržena sam Sari. Ne bi mi bilo teško da se brinem o njoj. Ali... ti još nisi u stanju da iskažeš ono što osećaš. Ti me želiš, i to je sve što možeš da ponudiš.

— Za muškarca je vođenje ljubavi vrlo važan deo jedne veze. Ja ne znam mnogo o ljubavi. Nikad je nisam imao — rekao je. — Možda bi ti mogla da me naučiš. Nikad nikoga nisam voleo i zato si ti u prednosti.

Ona je samo uzdahnula i nije odgovorila. On je proučavao njeno lice, kao da s njega želi da pročita misli.

— Prestani toliko da razmišljaš, Meredith — rekao je nakon izvesnog vremena, nagnuo se nad nju i spustio svoje usne na njene.

— To nije pošteno — rekla je ona.

— Znam. Otkopčaću ti bluzu ponovo — prošaputao je i odmah pošao da ostvaruje to.

Bio je dovoljan samo jedan njegov dodir, pa da se u njoj ponovo rasplamsa vatra koja je tmjala. Predavala mu se divlje, strasnije no maločas.

- Ovog puta . . . nećeš stati? Je li?
- To zavisi od tebe — muklo je promrmljao. — Neću te ni na šta prisiljavati.
- Znam — rekla je. Jedan deo njene svesti znao je da greši, ali prošlo je toliko godina ispunjenih snovima o ovome što se sad zaista događa. Ne, ona ga voli i ona će biti njegova! Osetila je kako on otkopčava dugmad na njenim farmerkama, kako ih priično vešto sikida. Minut kaanije ležala je naga pored njega.
- Ako sad počnemo, onda ćemo i završiti — rekao je on, glnedajući js sa sjajem u očima. — Ti treba da odlučiš.
- Ja ... ne zna m. To će boleti . . .!
- Samo malo — rekao je s uzdahom. — Biću pažljiv i nežan, koliko god budem mogao. Neću učiniti ništa što ti ne budeš želela. Meredith, zar ne želiš da otkriješ sve tajne ljubavi? Zar ne želiš da saznaš koliko zadovoljstva možemo da pružimo jedno drugom? Zaboga, samo dok te ljubim moja krv uzavri! Voditi ljubav s tobom ... to bi bilo nešto neshvatljivo lepo ...
- I za mene — priznala je.
- On je ponovo bio iznad nje, osećala je svaki njegov pokret, ougovaraia mu, pruzajući mu svoje usne, ruke, svoje teio.
- BlejK . . . ja ne znam . . . trebaio bi da se zaštitimo... -
- Ako želiš...
- Da...
- Da... — mrmljao je on, ali kao da nije svestan onoga što govori.

VIII

- Svetlo — prošaputala je ona u jednom trenutku i on je ispružio ruku i ugasio lampu.
- Znam, mila. Nećes mi verovati, ali ja se više stidim nego ti — rekao je. Soba je utonuia u mrak.
- Meredith — šapaiom je pozvao.
- Molim?
- Neko od nas dvoje zaista mora da učini nešto ako na želiš posledice ... Nisi mi maločas odgovorila.
- Ja ne uzimam pilule — priznaia je.
- Hoćeš li da ja pazim?
- Ona je prstima napipala ožiiljak na njegovom licu i polako prešla preko njega.
- Ja... meni je svejedno, uostalom — rekla je.

— Zaboga! – uzbuđeno je rekao i zagnjurio glavu u njenu u njenu kosu rasutu po krevetu.

— Blejk?

— I meni je svejedno — rekao je. Pomislio je kako bi najlepša stvar koja bi mogla da mu se dogodi bilo dete sa Meredith. I ta misao ga više nije napustala.

Bio je pun strpljenja, pazljiv, nežan, mnogo nežniji nego što je mislio da je u stanju da bude. Nije želeo da je povredi, bolelo ga je što za nju sve to mora da bude boino, ali ona je drhtala u njegovim rukama, ne od straha i ne od bola, već od istinske želje i ljubavi. Otvarala se prema njemu, činila je sve da mu bude lakše, da učinito s manje griže savesti.

— Mo . . . molim te — ječala je, osećajući da se približava vrhunac njenog uživanja.

— I ja tebe želim, mamečka. Strašno te želim — drhtao je on. — Oprosti što ću morati da ti pričinim bol.

Ono što je u tom trenutku osetila bio je oštar, ali kratkotrajan bol, pomešan s neslućenim zadovoljstvom.

— Oh . . . Blejk — šaputala je ljubeći ga. — Blejk, ovo je... .. neverovatno.

— Da — tiho je rekao izmenjenim glasom. Ljubio joj jo oči, nos, obraze, usne. — Meredith . . .

U toj reči bila su sva njegova osećanja koja nije umio da iskaže. Izgovarajući njeno ime, on je izgovarao ljubuvnu priznanje.

— Meredith? Nisam te povredio? — upitao je, videvu nenada neki strah na njenom licu.

- Oh, ne, Blejk... Blejk, da li ćeš ti sad misliti dasam ja laka žena?

- Zaboga! – uzviknuo je i nasmejao se. – Šta ti pada na pamet.

Upalila je svetlo.

— Nemoj - rekao je tiho. - Pogledaj me, Meredith Pusti me da te gledam.

— Ona ga je poslušala.

— Ja nisam čudovište — rekao je nežno. — Ja sam samo muškarac. Krv i meso, kao i ti. Nemaš čega da se plašiš.

— Ti sve činiš tako prirodnim — rekla je ona. Zaista, veše se nije stidela.

— Zaista? — nasmejao se on. — A sad da ti odgovorim na pitanje: ne, ja zaista ne mislim da si ti laka žena Meredith.

ODOJE smo znali da se ovo jednom moralo dogoditi Nas dvoje smo stvoreni jedno za drugo. Zato ćemo se venčati i ostatak života provesti zajedno. To je jedini razlog što se večeras ni sam uzdržao. Da rni je bilo samo do seksa, učinio bili tu drugačije.

Ona je utonula u njegove zelene oči.

— Da li. .. da li samo zbog Sare želiš da se oženiš mnom? Ili... možda ... i zato što me želiš? — upitaia je nesigurno.

On joj je stavio prst na usaie.

— Previše pričaš. I previše brineš. Ja jednostavno želim da se oženim tobom — rekao je. — Zar ti ne želiš du se udaš za mene?

— Oh, želim! — gotovo je uzviknula.

— Onda prestani da brineš — rekao je on i lenjo se naslonio na lakat, ne skidajući pogied s nje. Zatim je uzeo svoju svilenu pidžamu koja je bila uredno složena na krevetu i počeo da joj oblači. Meredith mu je dopustila da to radi, uživajući.

— Mislim da je vrlo ekonomično živeti zajedno — pričao je on oblačeći je. — Ja obično spavam bez ičega, ali otkako je Sara tu, ne mogu. Ipak, ne oblačim gornji deo pidžame. Smeta mi, a tebi baš dobro stoji — rekao je, držeći kraj rukava koji je visio. Zadovoljno se smejao. Ona se takođe smejala.

— Hoćemo h spavati zajedno? — upitala je.

— Naravno — rekao je uozuiljivši se. — Zar da te pustim da odeš?

Ona je obavila ruke oko njegovog vrata.

— Ali, Sara ...

— Sara će biti prva kojoj ćemo saopštiti svoju nameru da se venčamo — promrmljao je on. — Ja ću se pobrinuti za dozvolu, a u ponedeljak ujutro oemo prikupiti potrebna dokumenta, posle toga možemo se odmah venčati. Da li ti je to dovoljno vremena da se preseliš iz San Antonija?

— Jeste — odgovorila je, ostajući bez daha zbog njegove nestrpljivosti.

— Ja se neću predomisлити i nemoj misлити da sam večeras zadovoljio svoju glad za tobom. Ja te još uvek želim, Meredith. rekao je on, nežno je gladeći po kosi. — Ja želim da živim s tobom, ali ne onako kako žive ovi moderni parovi. Ja želim venčanje. To je, možda, staromodno, ali ja jesam staromodan. Želim ua ti dam svoje ime, za mene je to pitanje časti.

— Ja ću se truditi da budem dobra žena — rekla je ona.
— Nadam se da nećeš imati ništa protiv ako budem stalno trčala za tobom.

On se nasmejao.

— Da li me voliš? — upitao je.

Njene usne su zadrhtale i ona je prebledela.

— Dobro, dobro, ne moraš mi reći — rekao je nežno i spustio poljubac na njene blede usne. — Ja ti obećavam da ću se uvek bitnuti o tebi. Ne treba da se plašiš više ničega.

Sve se dogodilo tako brzo! Previše brzo. Šta će biti ako se on jednog dana zaljubi u neku drugu ženu? Moraće da ga pusti ...

— Blejk ... — počela je nesigurno. — Kako bi bilo da se prvo verimo?

— Ne! — oštro je rekao.

— Ali ...

On joj je opet stavio prst na usta.

— Da li se sećaš šta smo govorili o zaštiti od trudnoće? — upitao je.

— Oa — rekla je poervenevši.

— Brak i deca su za mene sinonimi. Nadam se da su i za tebe. Ja sam vanbračno dete, Meredith. Neću dopustiti da i moja deca to budu.

Ona je uzdahnula.

— Zar te to zaista toliko muči? — upitala je.

— Ja sam celog života želeo da znam ko mi je otac. Tako bih znao svoje korene i ono što, na osnovu njih, mogu da budem. Međutim, eto, ne mogu Sari da pričam o dedi ... A ona će pitati jednog dana.

— Shvatiće — rekla je Meredith. — Ona je pametno dete i mnogo liči na tebe.

On je nežno pogledao.

— Možda ćemo imati još jednu kćer. Ili sina?

Stavio je ruku na njen stomak i ona je osetila strahovo uzbuđenje. Imati dete sa Blejkom! Uvek je sve ovo samo san. Jedan od mnogih.

— Mnoge stvari ćemo morati da učimo zajedno — rekao je on, primećujući njeno uzbuđenje.

— Da — rekla je ona i pritisnula usne na njegov snažni vrat.

— Oh, kako je to lepo — rekao je on tiho. grleći je i privlačeći sebi. — Hajde da ponovo skinemo odetu i još malo „učimo” — rekao je, a ona se stidljivo osmehnula.

— Ti si nezasit! — rekla je.

— Ti si počela — podsetio je.

— Ali ne mogu da završim. Sve je to tako novo ...

— I za mene je novo — priznao je. — Ne želim da te odmah preplašim.

Ona ga je giedaia s očima punim sjaja.

— On, Blejk, ja te obožavam!

— Samo lezi pored mene, malecka. Spavaćemo. Laku noć.

— Laku noć, Blejk.

Privukao je sasvim sebi i tako su zagrljeni zaspali. Blejkova poslednja misao pre nego što je utonuo u san bila je da je i tako dobro, samo da je ona pored njega.

Međutiim, kad se sledećeg jutra probudio i ugledao Meredith kako spava pored njega, shvatio je da nije dovoljno. Želja kojiiu je osećao sinoć sada je bila još snažnija. Želeo je više nego ikad, toliko da je zadrhtaio, ugledavši je tako zaspalu i opušte-
nu.

To otkriće ga je uplašilo. On sebi još nikada mje dopustio da izgubi ravnotežu. Čak ni Nini nije uspelo da ga izvede iz takta. Meredith je bila nešto drugo. Već i sama pomisao na nju učinila je da mu se krv uzburka i da zaboravi na sve ostao. Ustao je iz kreveta. Mislio je da joj nikada neće dozvoliti da prodre do njegovog srca, ali sinoć joj je upravo pokazao put. Ako ga sad ne zaključa . . .

Obukao se, pogledao čežnjivo Meredith i nevoljno izišao. Noćas je sve izgledalo tako jednostavno, a sad je bio tako uspaničen. Nije znao šta da radi. Setio se najluđe stvari - da ode i da donese Meredith veliki buket ruža. Ko zna, možda je to prvi stadijum ludila, pomislio je iziazeći iz kuće na zadnia vrata.

IX

Meredith se probudila sa saznanjem da svetlost u njenu sobu prodire s pogrešne strane. Proteglila se u krevetu i shvatila da svetlost nije jedina čudna stvar.

Otvorila je oči i sela. Bila je u Blejkovoj spavaćoj sobi u Blejkovom krevetu, u Blejkovoj pižami. Pocrvenela je i slike od noćas postale su tako jasne. Svega se setila.

Bes, setila se iznenada, a onda se opet setila da je zvala prijateljicu sinoć i da joj je rekla da će spavati tu, kako bi pomogla Blejku oko Sare. Bes će se, naravno, smejati, ali to više i nije važno.

Ustala je i obukla se. Dok se češljala, posmatrala je svoj izmenjeni lik u ogledalu. Zaista je bila drugačija.

Pošla je u Sarinu sobu, ali devojčica nije bila tamo.

— Ako si spremna, doručak je na stolu — čula je Biejkov glas iza sebe i naglo se okrenula. Bio je vrlo elegantan, a lice mu je bilo umorno, ali izgledalo je srećno.

Skoro je promašila stepenicu dok mu je silazila u susret. Lice joj je plamtelo, bila je nervozna i nije smela ni da ga pogleda.

— Dođi — rekao je on nežno. — Imam nešto za tebe.

— Za mene? — rekla je nesigurno, osećajući već miris njegovog losiona koji je volela.

— Za tebe — ponovio je. — Išao sam rano jutros da ih uberem.

Pružio joj je predivan buket ruža koji je držao iza leđa. Bile su mu još vlažne od rose i divno su mirisale. Zagnjuriia je lice u buket i duboko udahнула miris.

— Oh, Blejk! — rekla je uzbuđeno.

On kao da je odahnuo. Ko zna čemu se nadao. možda da će ga ismejati? Ne, Meredith nije Nina i on to mora već jeanom da snvati.

— Drago mi je što ti se dopadaju — promrmljao je. — Izgledaju tako nevino kao što si ti sinoć izgledala.

Njeni obrazi su buknuili.

— Nisam više — rekla je tiho.

On je nežno pogledao.

— Čuvaću u srcu prošlu noć, Meredith, sve do kraja života — rekao je svečanim tonom. — Da li se kaješ?

Ona je odmahнула glavom.

— Zar ne misliš da sam ja ipak imala izbor i da me nisi ti na to primorao? — rekla je.

On se osmehnuo i upitno je pogledao.

— E, pa, da ti kažem, nisi me ti primorao ni na šta.

— Na neki način ipak jesam — odvratio je on. — Nisam pokušao da te zaštitim. Ne želim da te primoravam na brak samo zato što si možda zatrudnela.

— Da me primoravaš? — zapanjeno je ponovila. — Oh, ne! Dete nije... Blejk, dete bi bilo nešto najlepše što nam se može dogoditi.

Njegovo srce je počelo ubrzano da kuca.

— I ja to mislim — rekao je. — Zato se i nisam uzdržao noćas. A istini za volju — nastavio je smešeći se — mislim da ne bih ni mogao. Godinama sam to čimo.

— Zaista? Toliko dugo?

On je klimnuo glavom.

— Sad mi je drago zbog toga — poverio joj se. — Zato sam noćas imao utisak da gorim.

— Tata? Meredith? Gde ste? — začuo se Sarin glasić, a odmah zatim devojčica se pojavila i stala između njih dvoje.

— Tu smo — rekao je Blejk. — Upravo sam dao ove ruže Meredith.

— Oh, Meri, zar nisu divne? — upitala je Sara oduševljeno.

— Jesu, dušo — promrmljala je Meredith.

Govorila je odsutnim glasom, a oči su joj još bile prikovane za Blejka.

— Noćas nećeš ići kod Bes — rekao je on — Moraš ostati tu i suočiti se s ogovaranjima. Ja ću požuriti do dobijemo dozvolu. Naravno, možeš otići kod Bes da se presvučeš — dodao je i nasmejao se.

— Šta da joj kažem?

— Da ćemo se venčati i da ti paziš na Saru dok se gospoda Džekson ne vrati — rekao je on jednostavno. — Sara i ja ćemo poći s tobom, da sve bude jasnije. Aii, prvo ćemo doručkovati. Važi?

Ona je uzdahnula.

— Važi — siožiia se. — Međutim, ja moram otići i do svog stana u San Antoniju ove nedelje.

— Ja ću ici s tobom u utora. Može i Sara poći s nama — rekao je. — Shvati, ne puštam te od sebe. Moraćeš da bežiš.

— Ako tako misliš, potcenjuješ sebe — rekla je ona. — Ja nemam nameru da bežim.

— Kako se osećaš? — upitao je on i pogledao je pravo u oči. Ona je znala na šta on misli i pocrvenela je.

— Blejk!

— Moram znati... kad ćemo ponovo moći da vodimo ljubav — objasnio je on gorljivo.

— Oh, samo je maio neugodno — rekia je ona snebivajući se.

— U redu — rekao je. — Među nama ne bi smelo da bude tajni.

— I ja tako mislim.

On nije skidao pogled s nje.

— Lepa si tako bez šminke — rekao je. — Kao ove ruže. Injih sam povredio. . . na neki način.

— Oprostiće nam — rekla je ona. — Da li će ti tvoji direktori dati dva dana u jednoj sedmici? — upitala je.

— Ovih pet godina nisam imao ni jedan slobodan dan — rekao je on. — Zato se neću obazirati na direktore. Iiajde da doručujemo, a onda ćemo poći do Bes i Bobija.

Za doručkom je bilo pomalo čudno. Čutali su, čak ni Sara nije mnogo brbljala, a Meredith i Blejk su često zaustavljali poglede jedno na drugom: Bio je to njihov prvi zajednički doručak.

— Meredith i ja ćemo se venčati, Saro — iznonada je rekao Blejk. — Ona će živeti s nama i brinuće se o tebi. I pišaće svoje knjige.

Sarine oči su se širom otvorile. Gledala je čas nju, čas njega.

— Zaista, Meri? Ti ćeš biiti moja mama? — upitala je radoznalo.

— Da — odgovorila je Meredith s osmehom. — Ja ću biti tvoja mama, kupaću te i paziti na tebe, pričaću ti bajke i...oh!

Sara se u tom trenutku već bila obisnula o njen vrat i počela da vrišti od sreće i da skače. A onda se odjednom uozbiljila i suze su joj potekle.

— Šta je, dušo? — upitao je Blejk i pomilovao Saru po tamnoj kosi. — Sta je bilo?

— Neću morati da odem? Mogu da ostanem s vama, tata? Meri će živeti s nama i ja ću biti njena devojčica?

— Naravno da možeš da ostaneš — rekao je Blejk. — Ko je uopšte rekao da nećeš moći?

— Kad sam stigla ovamo... ti si rekao da mogu da se vratim ... kući.

— Moj prokleti jezik! — planuo je. — Nikad nećeš imati drugu kuću sem ove. Ti si moja kći, moja mala devojčica i ja . . . — glas mu je iznenada postao grub i promukao, a grlo mu se stegnulo. — Meni je mnogo stalo do tebe.

Čak je i Sara mogla da primeti koliko mu je bilo teško da to priznanje iscedi iz sebe. Pružila je ručicu i pomilovala ga po obrazu na kome je tako uočljiv bio onaj ožiljak.

— I ja tebe volim, tata — rekla je.

Blejk ni sam nije znao kako je uspeo da zadrži suze i da ne krikne. Njegove ruke čvrsto su se sklopile oko nežnog dečjeg tela i dugo je tako držao. Zatim se Sara izvukla iz zagrijaja i oboje su ponovo seli za sto.

— Hoćeš li još kafe? — upitala je Meredith. — Ja ću skuhati, važi?

Ustala je i počela da priprema kafu. kako bi mu dala vremena da se povрати. Ovo je za njega bilo preveliko uzbuđenje.

Ako voli Saru, razmišljala je Meredith. To znači da može da voli i . . . nekog drugog. Možda baš nju. Uostalom, čuda se ipak dešavaju!

— Šta će biti s tvojim poslom? — upitao je Blejk dok su pili kafu nešto kasnije. Sara je otišla u svoju sobu da obuče lutke.

— Treba mi samo malo prostora, da smestim kompjuter — rekla je ona.

— Kakav imaš? — upitao je.

Ona mu je objasnila.

— Dođi da vidiš moj — rekao je i poveo je u radnu sobu.

— Pa ... to je kao moj! — uzviknula je.

On se smešio..

— Možeš da radiš na njemu kad ja nisam tu. A ako želiš da imaš svoj radni prostor, to ćemo lako srediti — rekao je.

— Neću ti smetati? — upitala je ona oklevajući. — Ja radim uglavnom noću. Katkad sve do jutra

— Ženim se tobom, a to znači i tvojim poslom, tvojim navikama, dobrim i lošim, tvojim karakterom. Ti imaš prave, da i u braku budeš ličnost, ono što si bila i pre braka i ja ti u tome neću smetati.

— Mislila sam da si uobražen kao i svi muškarci — rekla je ona. — Pogrešila sam u proceni.

— Pa, ako želiš da budem ...

— Oh, nije važno. Podneću te i ovakvog — rekla je i nasmejala se. — Mogu li da te poljubim?

— Pretpostavljam da možeš.

— Pokaži malo više oduševljenja.

On se obešenjački nasmejao.

— Ne smem. Završili bismo u mojoj sobi.

Ona je pocrvenela i podigla se na prste da ga poljubi. Susret njihovih usana bio je nežan.

— Bilo je lepo — rekla je ona i sagnula glavu.

— Jeste — odgovorio je on i uhvatio je za bradu da bi joj podigao lice prema svome. — Rezervisaću avion za utorak za San Antonio. Možemo tad poslati i tvoj nameštaj.

— Ja stanujem u nameštenom stanu — rekla je ona s osmehom. — Sve što imam je moja odeća, nešto rukopisa i kompjuter.

— U redu, onda ćemo to poslati ovamo.

— Blejk. siguran si u to što činiš, zar ne? — upitala je.

— Siguran kao i ti — odgovorio je. — A sad prestani da brineš o tome.

Upravo su hteli da pođu kod Bes kad su naišli neki Biejkovi prijatelji. Tako je Meredith odlučila da pođe sama i da sve ispriča prijateljici. a da Sara i Blejk ostanu kod kuće

Bes je bila veoma srećna kad je čula nevost.

— Čestitam! — uzviknula je smejući se. — To je najbolje što vam se oboma moglo dogoditi. Biće to dobar brak.

— Oh. nadam se — rekla je Meredith s uzdahom — Ja ću se truditi. Konačno, Blejku ie ipak stalo do mene.

— Konačno — rekla je Bes i nasmejala se. — Ako su ti potrebni svedoci. Bobi i ia ćemo rado to učiniti. Elisa i King takođe.

— Svi ćets doći — rekla je Meredith. — Potrebna mi je vslika moralna podrška. Oh. Besi, to liči na najlepši san! — rekla je vrteći glavom. — A sad, bolje da pokupim stvari i da se vratim tamo. Nadam se da nemaš ništa protiv, jer .. on mi ne da da mrdnem od njega, sve do venčanja a to će biti u sredu.

— Brzo radi, zar ne? — primetila je Bes. — Oh, vrlo sam srećna zbog tebe. Meri. I zbog Blejka i Sare. Bićete divna porodica.

Meredith je isto tako mislila. Uzela je svoje stvari, stavila ih u „porše" i odvezla se do Blejkove kuće. Sara Džejn i Blejk su je čekali na vratima.

— Pa. šta je rekia? — upitao je Blejk, uzimajući od nje putnu torbu.

— Čestitala nam je — smejala se Meredith. — I rekla je da ćemo biti divna porodica.

— I hoćemo — rekao je on.

Meri, mogu li ja da budem deveruša? — upitala je Sara

— Naravno — obećala je Meredith i kleknula pored devojčice — možeš da nosiš moj buket.

Sledeća dva dana protekla su kao u snu. Dobili su dozvolu i zakazali venčanje. Zbog nečega što Meredith nije uspela da shvati, Blejk je prešao da spava u dnevnu sobu, mada je i dalje bio veoma ljubazan. Ona nije znala šta da misli o tome i tumačila je to njegovom željom da se ona oporavi.

U sredu popodne obavljena je ceremonija. Kumovi su bili Elisa a i King i Bes i Bobi. Meredith je svoj pristanak dala sa suzama u očima. Bila je toliko srećna da je mislila da će joj srce izieteti iz grudi.

Posle toga je bio prijem, u jednom od najotmenijih restorana u Džeks Korneru. Sara se igrala s Danijelom, a odrasli su uživali u šampanjcu i lepo pripremljenim jelima.

— Zaboga, nije trebalo da bude ovako skupo — rekao je Blejk Kingu Roperu kad su u jednom trenutku ostali sami njih dvojica.

— Oh, još kako je trebalo — odvratio je King. — Mislim da si svestan da si dobio ženu koja zaslužuje sve najbolje. Ona je pravo zlato i svi znamo kako se osećala kad je pre pet godina odlazila odavde. — Obojica su zatim pogledala ka mestu na kome je stajala Meredith i ćaskala sa Bes i Elisom. — Nije dobro živeti sam. Žena i deca te čine potpunijim.

— Sara voli Meredith — rekao je Blejk. — A Meredith je rođena da bude majka.

King se nasmejao.

— Razmišljaš o velikoj porodici, zar ne?

Blejk se takođe nasmejao.

— Tek sam se oženio.

— Kad smo već kod toga, zašto vas dvoje ne idete na medeni mesec?

— Ja bih rado išao, ali ni meni, ni Meredith se ne sviđa pomisao da ostavimo Saru. Dosta toga ioj se desilo u poslednjih mesec dana. Uostalom, Meredith u subotu treba da potpisuje svoju knjigu i ne želi da razočara knjižara.

— Uvek je bila tako draga — rekao je Kiog. — Sećam se kako je pomagala majci da nosi robu u Mekelrojevu prodavnicu. Nikad se nije libila teških poslova. U tome je slična tebi.

Blejk se slabašno osmehnuo.

— Ja nisam imao izbora. Bilo je: raditi ili umreti od gladi.

— Ipak, nemoj dopustiti da ti posao bude važniji od Sare i Meredith. Bobi je to na vreme shvatio, pa ipak je platio visoku cenu.

— Ja mnogo više od toga dugujem Meredith — priznao je Blejk. — A sad je bolje da pođemo. Imam rezervisan hotel za šest. Siguran si da ćete ti i Elisa moći da pričuvate Saru.

— Svakako. Već je oduševljena što će spavati u Danijelinoj sobi. Ako nešto ne bude u redu, obećavam da ću te pozvati.

Dobro?

— Dobro — složio se Blejk.

— Nekoliko minuta kasnije Blejk i Meredith su se oprostili od svojih gostiju i pošli u hotel na otmenu večeru.

— Ja još uvek ne mogu da verujem da se to zaista dogodilo — rekla je Meredith, posmatrajući sveg muža preko stola. — Mi smo venčani!

— Znam na šta misliš — rekao je on — Kad me je Nina ostavila, zakleo sam se da se više neću ženiti. Ali, s tobom je to došlo kao najnormalnija stvar na svetu.

Ona se osmehnula.

— Nadam se da te neću razočarati. Umem da kuvam i da čistim, ali nisam baš neka spretna domaćica. A kad pišem, dešava mi se da sipam kafu preko leda, da staljam šećer u supu... Potpuno sam odsutna.

— Sve dok se budeš sećala ko sam ja, neću se buniti — rekao je on.

— Sara je bila tako srećna danas — primetila je on.

— Mislim da ćete se vas dve dobro slagati. Zapravo, mislim da ćemo se sve troje dobro slagati.

Ostatak večeri proveli su igrajući uz laganu muziku, sve do kasno u noć. Meredith je bila veoma umorna i rešili su da otkazu sobu i da se vrate kući.

— Hvala ti za uspešan i nezaboravan medeni mesec — rekla je kad su ušli u kuću. — Bilo je divno!

— Kasnije ćemo otići na pravi medeni mesec — obećala je on. — Možda ćemo ići u Evropu ili na Karibe.

— Hajdemo u Australiju, na neku farmu. Jedan moj roman dešava se tamo. Uvek sam želela da se uverim da je tamo zaista tako lepo kako sam opisala u romanu.

— Zar nisi bila? — upitao je on.

— Nisam. Uopšte nisam mnogo putovala. Do Meksika, na Bahamska ostrva... Bilo je divno, ali nigde nije uzbudljivo kad si sam.

— Znam — rekao je i poljubio je. — Usne ti imaju ukus sladoleda.

— Mogu li da te pitam nešto?

— Izvoli — odgovorio je.

— Da li ćeš sada, nakon venčanja, imati nekih obzira prema meni ... što se tiče vođenja ljubavi?

On je posmatrao s osmehom na usnama.

— Neću — odgovorio je. — Gde misliš da me zavedeš?

— Više bih volela da znam kako — rekla je ona. — Da li bi mi za početak malo pomogao?

On je uzeo u naručje i podigac.

— Mislim da će mi biti posebno drago da ti pomognem — rekau je. — Nemaš ništa protiv da to bude sada? Nemaš ništa preče da radiš, nadam se.

— Samo jeanu stvar. S tobom — odgovorila je ona i strasno ga poljubila.

X

Prvi dani braka tekli su mirno, puni ljubavi. Međutim Meredithin posao postajao je iz dana u dan sve veći problem. Već na potpisivanju knjige moglo se opaziti da nešto nije u redu, Blejk i Sara su došli te večeri u knjižaru i Blejk je bio fasciniran brojem ljudi koji su došli da bi dobili autogram od Meredith. Ona je na sebi imala vrlo seksi zeleno-beli komplet i izgledala je zaista kao uspešna spisateljica iz velikog grada. Govorila je jezikom koji on nije razumeo, lako uspostavljala kontakt sa ljudima, dok je on bio zbunjen. On se nikad nije najbolje snalazio među svetom i odjednom ga je uhvatila panika. Šta ako bude želela da priređuje prijeme, da posećuje prijatelje da krug porodičnih prijatelja?

Prvi put se pobunio kad je ona najavila ko zna koje putovanje u poslednje tri sedmice.

- Ja ne želim da pođem — rekao je.
  - Ti ne želiš? — ponovila je ona. — Rekao si mi da nećeš imati protiv ako budem radila.
  - I nemam, ali ovo nije rad. Ovo je provod — rekao je. — Zaboga, nikad nisi kod kuće! Emi je više sa Sarom nego ti, a ti si uglavnom u avionu.
  - Znam — priznala je ona. — Žao mi je. Ali, ugovor o promociji knjige potpisala sam mnogo pre nego što sam se udala. Nadam se da ne želiš da prekršim ugovor.
  - Misliš? — upitao je izazivajući je. — Ostani kod kuće, Meredith — rekao je pomirljivim tonom.
  - Ili, šta? Ti ćeš početi da izlaziš u svoj klub? Pa ti nemaš klub!
  - Mogu da se učlanim u neki — rekao je. — U redu dušo, idi. Ali, dok ne shvatiš da je ovo brak, a ne društveni sporazum, ja ću spavati u dnevnoj sobi.
  - Izvoli samo! — besno je odvrátila — Baš me briga. Ja ionako neću biti tu.
  - Zar to nije divno? — rekao je on ironično, a ona se okrenula i pošla da se pakuje.
- Od tada, sve je pošlo naopako. Ona je neprestano imala osećaj krivice. a Blejk se ponovo zatvorio u sebe. Bio je ućtiv prema njoj, ali, ništa više od toga. Nije pokušavao da je dodirne, a malo je i razgovarao s njom. Ponašao se prema njoj kao prema gošći. Meredith je bila potpuno van sebe. Taman je poverovala da se on zaljubljuje u nju, jer su prve njihove noći ličilo na pravu uzbudljivu avanturu, kad iznenada promenio.
- Sad joj je bio stranac i ona se u velikom krevetu svake noći okretala do besvesti, pokušavajući uzalud da zaspi. On je iz dana u dan bivao sve hladniji.
- Samo se sa Sarom bio drugačij. Sve slobodno vreme provodio je s njom. Išli su u šetnje, on joj je čitao bajke. Sara je bila presrećna Meredith se osećala jadno.
- Jednom je pokušala da razgovara sa Blejkom, da mu objasni da to neće stalno biti ovako, ali on je hladno odbio. Nije čak mogla ni da piše iako bi joj to mnogo koristilo.
- Više nisam ni iznenađena — rekla je ona Bes jednog dana. — Tako valjda mora da bude. Žao mi je što on neće ni da me sasluša
  - Možda se plaši da čuje — rekla je Bes. — Dugo je bio sam i ne veruje ženama. Ja imam utisak da on mora to sam da

reši u svojoj glavi. On se bori sa sobom. A šta ako je zaljubljen u tebe i ako mu je potrebno vreme da to shvati?

Kako da mu pomognem? Ne mogu to da učinim u krevetu. On me je uvek želeo, to nije sporno, ali kao da dođem do njegovog srca i da saznam šta se tamo zbiva?

— Daj mu vremena. On će to verovatno sam učiniti.

— Ali ja se u međuvremenu osećam bedno — rekla je Meredith. — Uostalom, on i Sara izgleda da su dovoljni jedno drugom. Nerazdvojni su.

— Kamuflaža — kratko je rekla Bes. — Baš si naivna! Samo kad bi htela da me slušaš.

— Moram da idem — rekla je Meredith ustajući. — Treba da se spakuje in za Boston. Blejk to još ne zna.

— Da li moraš da ideš?

— Moram — odgovorila je. — Ovo je poslednje putovanje, ne smem da razočaram čitaoce.

— Bolje da razočaraš Blejka? — upitala je Bes. — Ja mislim da ti pokušavaš da pobegneš na isti način na koji i on to čini. Da li zaista moraš da putuješ ili želiš da mu dokažeš svoju nezavisnost?

— Ne mogu dopustiti da me poseduju

— To je u redu, ali zar ne shvataš da ni muškarac kao što je Blejk to ne želi moraćes da pristaneš na neke kompromise ukoliko želiš da ga zadržiš.

— Kako to misliš: ako želim da ga zadržim?

— Blejk nije kao ostali muškarci. On ima duboke ožiljke i njegov ponos zabteva neprestano potvrđivanje. Šta ako on misli da su tebi putovanja i posao važniji od njega?

— Ne! On to ne može ...

— Oh, meni se to dogodilo... Nisam mogla da 'podnesem da budem druga po važnosti u Bobijevom životu. Možda ni Blejk to ne može. Zato, pazi.

— Kako sam bila slepa! — uzviknula je Meredith.

— Ako želiš savet, reci mu to pre nego što postane kasno.

Meredith je snažno zagrlila prijateljicu.

— Hvala ti — rekla je uzbuđeno. — Ja ga toliko volim! Možda sam se plašila tolike sreće, možda sam se plašila da ću ponovo biti odbačena.

— Možda se i on plašio. Idi i bori se za to što imaš.

Požurila je kući i brzo se popela u Sarinu sobu. Mislila je da su, po običaju, oboje tamo. Soba je bila prazna.

— Gde su? — upitala je Emi koja je začuđeno pogledala.

— Blejk vam je verovatno rekao, Meri.

— Rekao. šta?

— Pa ... on i Sara su otputovali na Bahame na nekoliko dana.

Meredit se osećala kao da je neko ošamario.

— On, svakako. zaboravila sam — jedva je promucala.

— Vi plače! — uzviknula je Emi i prišla joj. — Jadnica. On vam ništa nije rekao, zar ne?

— Nije.

— Žao mi je.

— Oh, kako sam bila glupa! Nikad više neću ići na ta putovanja . . .

— Ne činite to — rekla je Erni.

— Molim?

— Ne smete dopustiti da vam on određuje život. Inače, više nikada nećete biti ličnost — rekla je žena — On je dobar čovek, ali voli da dominira. Ako mu to dopustite, određivaće vam i kako da dišete. Ja znam da vi ne želite svađu, ali nemojte ni svoju slobodu da žrtvujete tako lako.

Meredit je bila zbunjena, nije više znala šta da radi. Ko je bio u pravu, Bes ili Emi?

U Bostonu je bilo dobro, ali sama pomisao da se vrati u praznu kuću za Meredith je bila bolna. A šta ako on bude hteo da je napusti? Na to nije smela ni da misli!

Za to vreme. Blejk se smešio Sari i činio sve da ona uživa u prekrasnim predelima Bahama, ali nije bio srećan. Da je Meredith tu, ovo bi bio raj, pomislio je. Nedostajala mu jer ali nije mogao da reši situaciju. Njena putovanja doživeo je kao izdaju, više nego kad ga je Nina napustila. Njemu je zaista... bilo stalo do Meredith.

— Saro — rekao je — kako bi bilo da sutra pođemo kući?

— Ja bih volela, tata — rekla je devojčica. — Nedostaje mi Meri.

— Da. I meni nedostaje — promrmljao je on sebi u bradu.

Meredit je sedela za kompjuterom, kad je Sara utrčala u sobu i obisnula joj se oko vrata.

— Meri! Meri, zašto nisi išla s nama? Blo je tako pusto bez tebe!

— I ti si meni nedostajala, dušo — rekla je Meredith, grleći devojčicu. Čula je Blejkove korake i srce joj je stalo.

— Zdravo, Meredith — rekao je.

— Zdravo, Blejk. Nadam se da ste se lepo proveli.

— Bilo — rekao je hladno. — Kako si se ti provela?

— Uh. Bilo je sasvim dobro — odvratila je ona. — Ugovorila sam s izuavačem i novu knjigu.

Blejk je bio potpuno hladan. On je zamišljao kako ona sedi kod kuće i plače, a ona je ugovarala novu knjigu! Okrenuo se i bez reči izišao.

— Ja ću imati zabavu, Meri! Tata je rekao! — gavorila je Sara.

— Zabavu? — upitala je. Nije baš najbolje čula šta je devojčica pričala.

— Za moj rođendan! Doći će Deni, imaćemo tortu !

— I sladoled— dodala je Meredith, smešeći se. — Možemo da pozovemo i klovna, da puštamo balone .. Ako želiš.

— Oh,da!

— Kada će biti zabava? — upitala je Meredith.

— U sledeću subotu.

— Pa, videćemo šta se može učiniti.

Gospođa Džukson i ona su narednin dana organizovale Sarinu rođendansku proslavu. Pozvan je lokalni klovna, poručena torta u najboljem restoranu, napravijene pozivnice za goste.

Meredith je predvidela da deca jedu u kuhinji.

— Zašto da jedu u kuhinji? — bunio se Blejk. Nisu životinje, već deca!

— Kako vi kažete, gospodaru — odvratila je Meredith. — Da li još nešto zapovedate?

— Nije smešno — rekao je on i izišao iz sobe.

— To ga podseća na detinjstvo — promrmljala je gospođa Džekson.

— Pretpostavljam. Zaista me izluđuje! Zar ne zna da torta i sladoled ostavljaju fleke na tepihu?

— Ne zna još. Tek će saznati — rekla je Emi i obe su se nasmejale.

Deca su jela u trpezariji. Blejkov elegantni nameštaj i skupi tepisi bili su izmazani sladoledom i kremom od torte. Na

podu je bilo toliko jela, da se mogla nahrahati nekoliko gladnih mačaka.

— Zar nije zabavno, Meri? — uzviknula je Sara čije je lice jedva bilo prepoznatljivo od čokolade.

— Da, dušo — odvrtila je. — Zaista je zabavno. Jedva čekam da tata to vidi.

Nije ni završila rečenicu, a Blejk je bio na vratima. Nije mogao da prikrije zapanjenost na svom licu.

— Zar nije zabavno ovde? — upitala je Meredith. — Deca su se malo gađala, ali ne brini, luster je čitav, samo ima malo krema po njemu . . .

Blejk je nešto promrsio kroz zube, a onda se čulo kako viče na gospođu Džekson u kuhinji i kako se s treskom zatvaraju zadnja vrata.

Elisa je prasnula u smeh, a zatim i ostali.

— Otkud mu ideja da deca jedu u trpezariji — upitala je Elisa, brišući Deni od čokolade.

Meredith je klečala na podu sa sunderom u ruci kad se Blejli vratio. Za njim su išla dvojica u nekim uniformama. Bez reči je podigao Meredith s poda i odveo je u dnevnu sobu. Njoj je trebalo vremena da shvati da je on doveo ljude koji će očistiti sobu.

— Bila je to najlepša zabava na svetu! — izjavila je Sara kad su gosti otišli. — Imam pet novih prijateljica, Meri. One me vole.

— Tebe svi vole, dušo — rekla je Meredith. — A najviše te volim ja.

— Hoćeš li me voleti kad budeš imala svoju bebu? — upitala je Sara.

— Spisateljice ne rađaju decu — hladno je rekao Blejk — To ih sputava.

Meredith je prebledela.

— Ja to nikad nisam rekla, Blejk. Ja ... čak nisam uzimala ni pilule. Možda... možda ne mogu da zatrudnim — rekla je i zajecala.

On joj je prišao i zagrlio je.

— Nisam tako mislio, dušo — rekao je nežno je milujući po kosi. — Ne plači.

— Oh, Blejk, nešto nije u redu sa mnom — jecala je ona, zagnjurivši glavu u njegove grudi.

— Ne, ne, sve je u redu. Samo si naletela na muža čiji je ponos previše osetljiv. Osećam se malo zapostavljenim, i to je sve. Ti ne možeš sve svoje vreme provoditi u kući.

— Obećala sam da ću ići na tu promociju — jecala je ona i dalje. — Nisam to želela. Onda sam shvatila da nisam zatrudnela i bilo mi je mrsko da samo tako sedim . . . Želela sam da ti rodim sina ...

Njegov zagrljaj postao je jači. On nije ni sanjao da ona toliko želi dete.

— Mi smo još vrlo kratko u braku — rekao je nežno, tešeci je. — Uostalom, da bi se zatrudnilo, potrebno je... Ti to ne možeš sama, zar ne?

Ona se slabašno osmehnula i on je osetio toplinu u srcu. Tako dugo nije čuo njen smeh.

— Da li bi mi pomogao? — upitala je. — Bila bih ti zahvalna na toj žrtvi.

Sad se i on nasmejao. Radost je ponovo ušla u njegov život. Posmatrao je njeno lice. Bila je tako lepa, pomislio je. A njemu je tako mnogo stalo ... ne, to nije prava reč! On nju . . . voli!

— Poljubi me — rekao je tilio. — Tako dugo nisi, tako dugo!

Poljubac je bio dug, nežam i strastan istovremeno.

— Meri? — čuo se glas gospode Džekson. Naglo su se razdvojili.

— Emi? — upitala je ona, videvši ženino lice. — ... Sara? Gde je Sara?

— Ne znam. Nije u svojoj sobi. Svuda sam je tražila.

XI

Pretražili su celu okolinu, ali Saru nisu našli. Optuživali su sebe, ali to je malo vredeio. Pošto su obišli još jednom park oko kuće, vratili su se. Emi ih je zabrinuto dočekala.

— Da li ste je našli? — upitala je.

— Mislim da jesmo — iznenada je rekao Blejk. Kao da se nečeg setio, pošao je u Sarinu sobu. Sa strahom je otvorio vrata i ona je zaista bila tamo. Čulo se tiho jecanje. On je prišao detetu i blago je pomilovao.

— Vi . . . vi se mrzite! — jecala je Sara. — Kao mama i tata Bred. Ja ću morati da odem ...

Blejk je čvrsto stegnuo u naručje i sačekao da se smiri. Košulja mu je bila mokra od Sarinih suza, ali on nije mario.

— Ja te mnogo volim, dušo — rekao je — i neću dopustiti da odeš.

— Ali, vi se svadate!

— To nije strašna svada — umešala se Meredith. — Saro, da li bi želela da imaš brata ili sestru?.

— Pravog brata i sestru? — upitala je devojčica, a oči su joj se zacaklile.

— Pravog — odgovorila je. — Jer... imaćemo bebu, zar ne, Blejk?

— Da, najbrže što je moguće — odgovorio je on.

Sara je zapljeskala ručicama.

— A sad, ko će pojesti onaj krem od vanile i sve što je ostalo od zabave? — upitao je on.

— Krem od vanile? — radoznalo je upitala Sara.

— Zar nije kasno? — upitala je Meredith.

— Nije — odgovorio je. — Njen je rođendan i ona može da čini šta želi. Jednom u godini.

— Idem da pripremim ...

— Ne, to će Emi. A ti i Sara se presvucite, jer ste mokre. Dosta smo lutali po mraku.

— A ti?

— Ja mislim da i ovako moker izgledam divno — rekao je.

Zatim je iznenada podigao u naručje i poneo prema njihovoj spavaćoj sobi.

— Blejk, šta to radiš? — upitala je.

— Zar ne treba da se istuširaš? — upitao je, otkopčavajući joj bluzu i vodeći je u kupatilo. — Ne paniči. Već sam te video bez odeće.

— Da, ali . . .

— Ne pričaj, dušo — rekao je tiho. Ona je začutala. Otkopčala mu je košulju i pritisnula svoje usne na njegove grudi. On je zadrhtao.

— Učini to još jednom — rekao je muklim glasom. — To me dovodi do ludila.

Sve se pretvorilo u strasnu ljubavnu igru koja je imala samo jedan izvestan kraj.

— Vodićemo tjubav ovde, na podu — mrmljao je Blejk.

— Da — zadihano je odgovorila ona. -
Nikad te ovodiko nisam želeo.
— Ni ja tebe . . . Volim te, Blejk.
Njegove ruke kao da su se zgrčile, telo takođe.
- I ja tebe volim, dušo — rekao je konačno. Meredith nije
mogla da poveruje svojim ušima. Sreća je ponovo ušla u
njihov dom.

Devet meseci kasnije, u bolnici u Džeks Korneru, rodio se
Karson Entoni Blejk Donovan. Posmatrajući njegovo malo lice
i crnu kosu, Meredith je bila van sebe od sreće. Sin, i to tako
sličan ocu.

Sedeći na njenom krevetu, Blejk je izgledao fasciniran tim
malim stvorenjem.

— On je čudo — rekao je nežno. — Deo nas. Najbolji deo
nas.

KRAJ

By Voki